

OPIT SUBOTE.

Pisci: Art Braidic i Dennis Fisher.

Preveo Ilija Vladimirović Korać

Svake sedmice hiljade pravih vjerenika okupljaju se na Božiju Subotu i slave Kralja Svemira. Subota opisuje vrijeme svijeta koji je posrnuo u svoj vlastiti razor i bi će spašen od samog sebe, i bijedu koju je prouzrokovao zamjenuće se sa nevjerovatnim mirom i napredkom.

Da li je moguće da su mnoga djeca Božija izgubili s vida veliku svrhu opisanu s ovim danom? Da li je Subota jednostavno postala dan udobnosti i zgone? Da li je to postao dan za uživanje personalne zabave promjenute iz duhovne aktivnosti?

Kako ste Vi stvarno ozbiljni kada se suočite sa ovom zapovjesti? Da li Vi slušate Božiju Riječ povodom Njegove Subote? Ili Vi vidite Subotu ka Vaš dan?

Dragi Prijatelji,

Brošuru koju sad čitate opisuje jedan važan predmet s kojim se suočavaju crkve Božije danas. Ovaj predmet je glavna točka rasprava među vođama kao i članovima bez momentalnog rješenja. Žaloso, da neke vode pokušavaju da to odbiju kao neznčajno ili nevažeće. Neki to nazivaju malu stvar, prut-koji nije vrijedan riskirati raskol koji bi donio u crkvu. Ipak tu ima nekih koji smatraju ovu stvar od velike važnosti, stvar koja se treba ozbiljno razmotriti od strane Božijeg naroda. Oni to vide kao liniju u pijesku povučenu od nikoga drugog već od Boga samog.

Predmet kupovine i prodaje Subotom je oslovljeno istaknuto u zapisima, ipak pored toga to je prezreto od nekih istaknutih vođa u Božijoj Crkvi. Zašto? Što Biblija govori o kupovini stvari i rada Subotom i svetim danima? Što je sa posjetom restorana? Da li ovakva aktivnost je suprotna Božijem jasnom upustvu kako je to zavedeno u Njegovim Riječima? I, da li takav postupak može u stvari uveličati ovaj dan?

Opitna Zapovjest

Danas mnogi u Crkvi Božijoj smatraju Subotu kao "opitnu zapovjest". To je dan koji može izazvati stvarnu vjeru onih koji ističu odanost Bogu Biblije. Za neke, taj izazov bio je središte mnogih različitih momenata. Neki su izgubili posa tog radi. Neki su izgubili familijski odnos i poštivanje prijatelja. Danas svaki koji održava Subotu ima da ispriča događaje koji su se dogodili zbog održavanja Subote.

Tragično, Subota je za sve praktične svrhe ignorisana od cijelog svijeta, obuhvaćajući oko 99% od istaknutih Hrišćana. Mnogi u svijetu čak upotrebljavaju veliki personalni napor na onaj mali broj koji uzimaju ovu zapovjest ozbiljno.

Kroz vjekove, pravi vjerenici su pretrpjeli veliki progon zato što su održavali Božiju Subotu. Mnogi su platili za ovu poslušnost životom zato što su odbili da napuste svoju obavezu da održavaju ovaj dan koji je Bog zapovjedio. Neki su odbačeni iz društva. Drugi su javno kritikovani i izrugivani. A neki su pretrpjeli muke i čak smrt. Sve ovo zbog tog što su oni imali veliku čast poznavanje Božije istine povodom Subote i što ona opisuje. Oni su izrazili to poštovanje sa održavanjem ovog velikog dana kako je to Bog zapovjedio kroz zapise. Za njih ovo je bila mala cijena koju su mogli platiti za ovo razumjevanje.

Ovu brošuru koju će te Vi početi čitati sadrži dva dijela. Dio 1 sadrži sedam Biblijskih razloga zašto se treba uzdržavati od posjećivanja restorana na Božiju Subotu. Dio 2 razmatra sedam mnogo istaknutih razloga unapređenih od onih koji smatraju ovakav stav pravilan i snabdjeva čvrsto opovrgnuće na pojedini razlog.

Dok budete išli kroz pojedinu stranicu, jako je važno da svatite da pisac nema namjeru da osuđuje Božji narod. Ova brošura nije da osudi one koji su pozvani prema Njegovoj srhi. U stvari, ova brošura je napisana u iskrenoj namjeri da će Božji narod iskreno provjeriti njihov stav prema danu koji On lično naziva "SVETIM". To je namjenjeno da vas izazove da svatite vaš stav kao i ponašanje prema četvrtoj zapovjesti. To postavlja jako važno pitanje povodom vaše poslušnosti.

Kakvu cijenu Vi želite platiti?

Dio 1.

Sedam Biblijskih Razlaganja

Zašto Božji Narod Ne Treba Da Ide u Restorane Subotom i Svetim Danima

Uvod

Svjetska Tradicija

U istaknutom Hrišćanskom svijetu danas, postoji jako velika popularna tradicija svake Nedjelje i obavlja se možda skorom od miliona posjetioca crkvama kroz Ameriku. Tradicija je jednostavna ali jako važna: To započinje u Nedjelju rano kad se "vjerenik" probudi, spremi familiju za crkvu, i odu tamo gdje im se sviđa. Tu, služba traje između čas-dva. Poslije službe i jako kratkog druženja, familija napušta crkvu i odu da traži zgodne odmaralačke aktivnosti. Između ovih aktivnosti idu u restoran i učestvuju u ukusnim jelima sa familijom i kolegama. Što drugo može biti ljepše? Slika Nedjeljnog ručka poslije crkve je nešto što bi moglo ispuniti Norman Rokvela sliku. Je li tu nešto pogrešno sa tom slikom?

Onima koji su upoznati sa Božijom Subotom i svetim deanima, jedna praktična greška je jako upadljiva. Ta greška je dan koji Protestanti drže kao njihov dan službe. Biblija jasno označava sedmi dan (Subotu) kao Božiju pravu Subotu, a ne Nedjelju, kako to mnogi zamišljaju. Prava Subota je uspostavljena

od Boga u samom početku kad su Adam i Eva svega jedan dan bili stari. Pored toga, zapisi pokazuju jasno da je ovaj dan bio uspostavljen sa namjerom-namjera povezana sa velikim planom koji Bog ima za čovječanstvo.

Biblija također pokazuje da je Božija prava Subota bila održavana od velikih heroja vjere kroz vjekove. Mojsija je održavao. Kralj David i Samuilo su je održavali. Ilija i Jeremija su je održavali. Danilo i Ezekilja održavali su je. Ezra i Nemija održavali su je. Jovan Krstitelj održavao je. Josif i Marija održavali su je. Petar, Jakov i Jovan održavali su je kao i svi apostoli. Pavle i Novog Zavjeta Crkva, uključujući Neznabožačke crkve su je održavale. Isus je održavao Subotu pravilno. Biblija otkriva čak da se i Bog odmorio na taj dan. Ističući ovdje je da je Subota živa i dobra, i takva je bila kroz ljudsku istoriju. Čak, Božija Subota se održava danas od Njegove prave Crkve.

Je li tu nešto također pogrešno sa ovom "Norman Rokvel" vrstom slike? Imali tu greška koja je mnogo prepedenija? Jedna koju čak Božija prava crkva danas radi. Je li Subota jednostavno dan uspomene? Ili je to možda mnogo veće vrijeme koje Bog naziva "svetim"?

Dan Odmora?

U Protestantskom svijetu, odmor je jedan dio njihova dana službe kao i služba koja se daje u crkvi. U dodatku, Nedjeljni ručak u lokalnom restoranu učvršćen je kao jedan od jako popularnih tradicijskih obreda od onih koji smatraju sebe Biblijski "vjerenici". što u stvari Božija riječ kaže o takvoj tradiciji? U dodatku, kako Njegova prava crkva smatra ovo održavanje? Je li to bezštetna aktivnost? Da li je ova tradicija obuhvatila one koje je Bog pozvao odnoseći se po Njegovoj namjeri i postavlja ih u veliku opasnost? Na centru ove velike debate, jedno pitanje stoji kao glavnina.

Kakav je Božiji stav povodom ove nove prihvaćene tradicije?

Ovo pitanje je jeko važno. Subota je glavni dio Božijeg velikog moralnog zakona, Deset Zapovjesti. Svaki od ovih velikih zakona izražavaju um Boga i bile su napisane personalno od Njega (2. Mojsijeva 31:18). To je također važno da se shvati da Božije riječi davaju jako određena upustva kako se Njegova Subota treba održavati. Tu označava pravilan i nepravilan stav za taj dan.

Sledeće su sedam Biblijskih istina koje otkrivaju kako Bog Biblije smatra Svoju Subotu i također kako On želi da bude shvaćena od Njegovog naroda. Pojedina istina je predstavljena kao rasprava za Božije riječi da stoje kao neporočni autoritet povodom ovog predmeta.

Rasprava 1

"Subota je Sveta"

Odmor Subotom je jeako važan Bogu tako da je On to zaveo na sedmi dan stvaranja. To je bio dio Njegova stvaranja. Bog je stvorio Subotu. To se nije desilo pukim slučajem. S ovim stvaralačkim djelom, Bog je zaključio početak ljudskog izvanrednog boravka na ovoj zemlji. On je također neizbrisano označio ovaj dan sa "znakom" duhovne savršenosti. Biblija otkriva da će ovaj znak imati veliki značaj na čovječanstvo i njegovu konačnu sudbinu.

Subota je određena da bude sedmična uspomena na Božije fizičko kao i na duhovno stvaranje. U pravom smislu to je besprekidna uspomena na Tvorca i Njegov plan za čovjeka. Toga radi, Bog je učinio Subotu svetom. Prva Knjiga Mojsijeva otkriva da je Bog popunio stavio osobito duhovno svojstvo u taj dan: svojstvo koje žini taj dan neobičnim.

"I svrši Bog do sedmog dana djela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svijeh djela svojih, koja učini. I blagoslovi Bog sedmi dan i **posveti ga**, jer u taj dan počinu od svijeh djela svojih, koja učini" (1. Mojsijeva 2:2-3).

S ovim riječima, Bog je izjavio da je On personalno postavio ovaj sedmi dan neobičnim. On je to "posvetio". Kad Bog nešto posveti, to je onda "postavljeno u stranu" za svetu upotrebu. Vidite što Bog kaže za taj dan kada je zaveo četvrtu zapovjest Svome slugi Mojsiju:

"Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu; za to je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga" (2. Mojsijeva 20:11).

Bog je postavio ovaj dan na malo veći položaj. On ga je učinio **SVETIM**. Bog ima sam pravo da nešto uradi svetim, i kad On to uradi, to je sveto, čisto, i pripada samo Njemu. Sad u takvom momentu, čovjek može učiniti jedno od dvije stvari: On može da održava ono što je Bog posvetio, ili to može obeščastiti.

Sjećaj se Subote

Zapisi otkrivaju dok su potomci Izrailja bili u Sinajskoj Pustinji, Bogim je naredio da se "sjećaju dana Subote (2. Mojsijeva 20:8). Ipak, isto je važno Bogu da se Njegova narod sjeća kakao da održava Subotu. Bog zahtjeva da mi poštujemo i cijenimo taj dan, ne samo da znamo kada je taj dan. Ipak, mnogi Biblijski naučnici znaju da Božija Subota dolazi na sedmi dan, oni jednostavno ne održavaju ga svetim. Oni su obesčastili dan koji je Bog "posvetio". Ipak Božiji narod treba da bude različit. Njihovo ponašanje Subotom mora se također razlikovati. To ponašanje treba izražavati razumjevanje da je Subota neobična. To je dan s velikom namjerom, Svetom namjeroma. Biblija govori jasno da je Subota Božiji dan. Ona se zove Subota Vječnog. Bog ponavljaajući govori da je to "Moja Subota". Stvar je ova da sedmi dan pripada Bogu i po takvoj ne može se gaziti. Božija riječ je jasna: Njegova Subota je SVETA.

Žalosno, tu ima nekih koji vjeruju da mogu ići u restoran Petkom u večer ili Subotom poslije podne i da to u stvari odgovara Bogu. Čak i vođe u Božijoj Crkvi predpostavljaju da takav običaj može u stvari opisati Božije hiljadugodišnje carstvo.

Ovakvo shvaćanje velika je greška. Stvarno, ići u restoran Subotom ne poštuje taj dan već se u stvari krši. To obuhvaća jednu svjetsku najpopularniju tradiciju. Kad bi neko stvarno želio da opiše mileniju Subotom, oni nikad ne bi objedovao na taj dan. Zašto? Zato što to ne opisuje mileniju. U mileniju neće biti restorana otvorenih Subotom. U to vrijeme cijeli svijet će poštovati taj dan onako kako je Bog zapovjedio.

U ovom sdržaju, zamisli te da će Isus Hristos doći uskoro u Svojoj slavi i sili, da vlada na zemlji kao njen Bog Kralj. U to vrijeme, On će vladati sa gvozdenom palicom i sa svetima vladati će zajedno (Otkrivenje 20:3-4). U ovom slučaju, što će sveti ljudi učiti narod povodom posjete restorana Subotom? Odgovor je

jasan. Oni će učiti Božiju Istinu povodom Njegove Subote. Oni će opomenuti svakoga koji bi pokušao da otvori restoran na taj dan.

Nadalje, kako će moći sveti da uče druge da ne idu u restoran Subotom, ako su oni u svom životu posjećivali takvo mjesto? Radeći tako nešto ne bi bilo manje od licomjerstva. Još gore, moguće je da oni koji nisu živjeli po Božijem zakonu neće jednostavno biti učitelji u dolazećem svijetu zato što nisu naučili lekciju danas?

Na kraju, zamisli te da u jednom prostom restoranu, narod vodi razgovor o beskrajnim nevrijednim stvarima: njihovom interesu, njihovoj prošloj ljubavi, njihovom poslu, ili ko će na kraju pobijediti u fudbalu. Razgovori kroz restorane, i ako su neki jako udobni, potpuno su materijalni. Tu je zveckanje suđa postavljajući se ili odnoseći se na pranje. Isčekivanje posluge, da se ne spominje ponekad pjesma "'Sretan ti Rođendan". Da li ovo zvuči sa održavanjem Božijeg upustva da se sjećamo Subote i da je držimo svetu? Svakako da ne! Ovakav stav ne poštuje Subotu, to je oskrvljuje.

Rasprava 2

"Dan Odmora"

Prva Knjiga Mojsijeva govori kada je Bog stvorio Subotu na sedmi dan, On se odmorio od djela svojih (1. Mojsijeva 2:2). On ovo nije uradio zato što je bio umoran, već zbog toga što je On imao namjeru za taj dan. Subota stoji kao dokaz da Bog ima mogućnost da stvori ono što je sveto. Da ostavi utisak na čovjeka, Bog mu je zapovjedio da prestane sa svim svojim radom na Subotu. Vidite što je Bog rekao kad je zaveo četvrtu zapovjest: "A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu, tada nemoj raditi ni jednog posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim" (2. Mojsijeva 20:10).

Kad je Bog dao ovu zapovjest, On je bio jako opširan. On je zabranio rad na Svoju Subotu obuhvaćajući bilo koga pod upravom gazde kuće, čak i životinje. Stvar je u tome da Bog želi da svako prestane rad i da se okrenu prema Njemu. Razmotrite namjeru ove zapovjesti: sluga ne smije raditi, djeca ne smiju raditi. Čak i stranac (koji ne vjeruje) nađe se u kući pod vlasti Izrailja nije smije raditi na Božiju Subotu.

Svrha Rasprave

Skorom svi održitelji Subote će se složiti da oni koji rade u restoranima na sedmi dan prestupaju četvrtu zapovjest. Ako je ovo slučaj, zašto bi onda bilo koji održavatelj Subote on ili ona mogu biti učesnici u takvom radu? Tako radeći oni postaju pomagači restoranskih radnika. Oni jednostavno učestvuju u radu sa naručbinom hrane. Radeći tako, zar to nije prestup Božijeg zakona? Da li neko stvarno može biti iskren raspravljajući da ako ide u restoran i kupuje hranu i drugu robu, a da održatelj Subote nije odgovoran djelomično za rad zaposlenih tamo radnika? U najmanje, oni pomažu ovaj grijeh sa njihovim pokroviteljstvom. Ipak, da li bilo ko stvarno misli da bi Mojsija, zasnovano na njegovom shvatanju četvrte zapovjesti, stvarno išao u restoran Subotom?

Stranac Među Vratima

Kada je dao četvrtu zapovjest, Bog je izjavio da On zabranjuje "strancu koji je među vratima" da radi bilo kakav posao Subotom. Razmislite što je bilo rečeno ovdje. "Stranac" koji ne vjeruje u Boga-koji nije prihvatio vjeru. Bog kaže da čak ni oni koji ga ne poznaju ne trebaju da rade za Njegov narod Subotom. Ovo se isto odnosi i na ovaj savremeni današnji svijet. Oni koji rade u restoranima su "stranci". Njima nije poznata Božija namjera i kako se to odnosi na Njegovu Subotu. Boži narod zna tu namjeru. Zbog tog, "stranac" ne bi trebao da radi za "vjerjenika". Bog to zabranjuje.

Postoji još jedan izraz u četvrtoj zapovjesti koji je jako interesantan. Izražaj "među vratima" postao je predmet rasprave među Božijim crkvama. U stvari, ovaj izraz ima nekoliko značenja. Za primjer, to može značiti "u vašoj kući", "na vašem imanju" ili čak "među gradskim zidom". Značaj ove rečenice ide čak još dalje. U stvari, ona kaže da Boži narod ne smije goniti nikog pod njihovom vlasti da radi Subotom.

Mnogi će se složiti da nepravilni Hrišćani ne smiju nikad prisiljavati radnika da radi Subotom. Ipak, kada se ide u restoran, to je baš ono što se događa.

Kelner ili kelnerica koji rade u restoranu, u stvarnosti su "sluge". Mnogi restorani nazivaju ih "Posluga". Oni su obavezani sa pokroviteljima da rade specijalne službe. Ova posluga treba da predstavlja interes svojih potrošača. Na toj dužnosti oni zauzimaju položaj "sluge čovjeku" ilio "služitelja ljudi". S ovim na umu, sjetite se što je Bog rekao Svom narodu da rade povodom sluge Subotom. Bog je rekao da naša sluga ne smije raditi Subotom (2. Mojsijeva 20:10). Čak ni stranac, (koji nije Hrišćanin), ne smije da radi za Boži narod! U stvarnosti, postoji samo jedan put kroz koji se Božiji narod može označiti. Oni ne prisiljavaju nikog da radi za njih Subotom.

Stvar Života i Smrti

Važno da se shvati da je Subota tako važna Bogu kada je dao zapovjest da se poštuje taj dan, On je također naveo posljedice za prestup tog dana. Bog je rekao da prestup Njegove Subote je smrtni prestup. "A ti kaži sinovima Izrailjevim i reci: ali Subote moje čuvajte, jer je znak između mene i vas od koljena do koljena, da znate da sam ja Gospod koji vas posvećujem" (2. Mojsijeva 31:13).

Subota je tako važna da je u sledećoj četvrtoj glavi, Bog opomenuo istu opomenu za prestup. "Šest dana da se radi, a sedmi dan da vam je svet, Subota počivanja Gospodnjega; ko bi god radio u taj dan,. Da se pogubi" (2. Mojsijeva 35:2).

S ovim riječima, Bog nije jednostavno istakao besposlenu pretnju-kako su to djeca Izrailja uvidjeli kasnije. Odmah uskoro ovog upozorenja, čovjek je otišao da prikupi drva za vatru. Kad je bio uhvaćen, Mojsija i Aron su pitali Gospoda da odluči njegovu sudbinu. Mojsija je zapisao Boži odgovor: "A kad su bili sinovi Izrailjevi u pustinji, nađoše jednoga gdje kupi drva u Subotu. I koji ga Nađoše gdje kupi drva, dovedoše ga k Mojsiji i k Aronu i ka svemu zboru i metnuše ga pod stražu, jer nije bilo kazano što će se učiniti s njim. A Gospod reče Mojsiji: "neka se pogubi taj čovjek; neka ga zaspe kamenjem sav zbor iz okola". I sav zbor izvede ga iz okola i zasuje ga kamenjem, i umrije, kao što zapovjedi Gospod Mojsiji" (4. Mojsijeva 15:32-36).

Kad je ovaj čovjek bio uhvaćen kršeći Subotu, Gospod je posredovao pravilno i strogo. Danas mi ne vidimo da Gospod posreduje takvim načinom, i stoga malo ih strepi od prestupa Njegove zapovjesti. Ovo treba da je shvatljivo. Bog ne posreduje čudom u svakom pojedinom slučaju. Kad bi On to radio, ljudi i žene bi padali kao muve oko nas. Umjesto, Bog posreduje direktno i odlučno prvi put tako da tu postoji dokaz za nas pokazujući odluku Božije osude povodom te stvari.

Zbog takvog razloga, Ahanov grijeh imao je upliv nad cijelim logorom. Bog je uništio njega i njegovu cijelu familiju (Knjiga Isusa Navina 7:1-15). U Novom Zavjetu, Ananija i Sapforima slagali su Duh Sveti, i odmah su umrli za njihov grijeh (Djela Apostolska 5:1-5). Bog je posredovao pokazujući da On ne uzima smjernost Svoje brige što će se na kraju dogoditi svakom koji bude tako postupao.

Ipak, Bog ne nastoji da zauzme momentalni pokret za svaki prestup, i stoga, ljudi misle da se Bog ne brine zbog prestupa Njegovih zapovjesti. Posljedica je ta da mi slabimo jako mnogo, misleći da možda naš najmanji prestup nije tako zao.

Primjer čovjeka koji je sakupljao drvo Subotom je od velike vrijednosti nama danas. To pokazuje Božiji pravedni stav, i konačnu sudbinu onima koji misle da mogu biti neposlušni. Pošto mi postajemo umorni dobro radeći, ili smo spotaknuti vrijednosti ovog svijeta, mi postajemo neosjetljivi prema Bogu i gluvi da čujemo Njegove riječi. Mi postajemo dobrovoljci u spoticanju drugih da rade i "lože vatru". Ovo se radi svakog puta kada mi odemo u restoran Subotom.

Sotona je rekao Evi "jedi" i "'nećete vi umrijeti". Ona je jela i umrla. Danas ima nekih koji uče Boži narod da je to dozvoljeno da se ide u restoran i da se tamo objeduje Subotom. Oni kažu ti nećeš umrijeti. Bog jasno kaže da ako mi radimo Subotom, mi ćemo umrijeti. I, čak ako dozvolimo da neko rado za nas, mi smo bez pogovora odgovorni.

Rasprava 3

"Uzdržavanje od Zanimanja"

Kad je Bog dao Izrailju Svoje upustvo povodom održavanja Subote, On je rekao svom narodu da oni ne pale vatru na sedmi dan. "Vatre ne ložite na dan Subotni" (2. Mojsijeva 35:3).

Pouka od Vatre

Postoje dva glavna pogledišta povodom značaja što znači izraz "vatra" u ovoj rečenici. Neki vjeruju da vatra bilo koje vrste (personalna ili zajednička) ne smije se ložiti Subotom. Drugi se prepiru da "vatra" o kojoj se govori je industrijska ili trgovinska vatra. Ova kasnja rasprava je naprednija zbog vjerovanja da treba da bude logorska familijaska vatra Subotom kada je Izrailj lutao po pustinji. Ipak, to je važno da se razumije da ova zapovjest ne zabranjuje imati vatru dok se logoruje Subotom. Ona zabranjuje sakupljanje i pripremanje vatre za logor na taj dan. Moguće je da je Izrailj sakupljao grane i pripremao logorsku vatru za Subotu dan ranije. Kada je Subota stigla, oni bi bacili po koje drvo da se vatra održi. Na kraju, ovo je moguće.

Svakako, ložiti ili čak održavati trgovinsku ili industrisku vatru zahtjeva veliki dio rada i bila bi nekorisna Subotom. Sjetite se, Subota je dan odmora i paliti jednu veliku industrisku vatru na ovaj dan otvoreno prestupa četvrtu zapovjest.

Danas narod Boži koji održava Subotu nikad ne bi trebao misliti da prave trgovinsku vatru za industriju ili proizvodnju. Ali kad se dođe do vatre za kuvanje hrane u restoranu, mnogi su nekako napravili grešku zamišljajući da vatra za kuvanje hrane je drukčija. U stvarnosti to nije istina.

Industrijski proizvod hrane ne razlikuje se od bilo koje druge trgovačkog oduzeća. Povrh toga, kad se dođe do pripremanja hrane, Bog je zapovjedio da Izraelj čak ne kuva svoju vlastitu hranu Subotom (2. Mojsijeva 16:5, 23) ili da im neko drugi to sprema. Umjesto oni su to trebali da urade dan ranije tako da se ništa ne radi na Boži dan. Oboje kuvanje hrane i prodaja Subotom bilo je zabranjeno.

Kupovanje i Prodaja

Ništa više ne može označiti trgovinski poduhvat nego razmjena novca. Prosto rečeno, to je usluga za uslugu, snabdjevanje i potrebu, trgovinsko pokretna ekonomija. Što Božje riječi kažu o takvom postuku na Njegovoj Suboti?

Jedan od najvećih Božijih sluga iz cjelokupne Biblije bio je Nemija. Kao poslužitelj Persijskom kralju Artakserksa, Nemija je držao važan položaj. Potom, kad je čuo uslov u Jerusalimu, on je napustio udoban život i vratio se u grad svojih potomaka. Ovaj heroj vjere bio je pokretač u obnovi zida ovog velikog grada.

Nemija je također bio svjesan tragične priče Judinog ropstva i jednog od tih glavnih uzroka. Taj uzrok je bio prezor Subote i najvažnije običaj kupovine i prodaje na taj dan. Njegove neprilike povodom ovog predmeta je legendarna u zapisima. Nemijev početak tužbe na one koji su prestupali Božiju Subotu čineći jednake vlasnike koji su prodavali stvari Božijem narodu na taj dan.

"U to vrijeme vidjeh u Judeji gdje gaze u kacama u Subotu i nose snopove natovarivši na magarce, i vino, grožđe i smokve i svakojake toware, i nose u Jerusalim u Subotu, i prekori ih onaj dan kad prodavahu žitak. I Tirci koji su živjeli u Jerusalimu donosili su robu i svakojaki trg i prodavali su u Subotu sinovima Judinijem u Jerusalimu" (Nemija 13:15-16).

Dali iša može biti jasnije? Bog ne želi da Njegov narod kupuje i prodaje Subotom, čak i ako se hrana samo kupuje. To nije važno oni koji spremaju hranu i ne vjeruju kao oni iz Tira za vrijeme Nemije. Boži narod ne smije voditi trgovinu bilo u kom smislu na Njegovu svetu Subotu.

Zašto bi ko mislio da Hrišćanin treba ići u restoran Subotom. Jestu hranu u restoranu je udio rada! To je trgovačko poduzeće, uspostavljen sa shvrom da donosi prihod. Kad Hrišćanin ode u restoran Subotom, on radi baš ono što Bog kaže da ne radi

Ima nekih koji predpostavljaju da Nemijeva optužba je protiv onih trgovaca koji su prodavali hranu na otvorenoj pijaci, a ne u restoranima. Da li ovo stvarno može biti istina? Zašto bi Bog branio prodavati hrana na pijaci, a onda dozvolio kupovati istu u restoranu? Razlika je da u restoranu se treba raditi mnogo više dok se hrana spremi. Nemija je istakao da Izraelj ne smije biti dio te trgovine ili se družiti sa takvim trgovcima Subotom.

Nemija je bio tako srdit na ovakvo ponašanje da je čak zapretio upotrebu sile da ukloni "trgovce" iz Jerusalima ako oni nastave sa trgovinu Subotom.

"Za to prekoriah glavare Judine i rekoh im: kakvo je to zlo što činite te skrvnite Subotu? Nijesuli tako činili oci vaši, te Bog naš pusti na nas i na ovaj grad ovo zlo? I vi još umnožavate gnjev na Izrailja skrvneći Subotu. I kad dođe sjen na vrata Jerusalimska u oči Subote, zapovjedih te zatvoriše vrata, i zapovjedih da ih ne otvaraju do poslije subote; i postavih nekoliko svojih momaka na vratima da se ne unosi nikakav tovar u Subotu. I prenoćaste trgovci koji prodavahu svakojaki trg iza Jerusalima jednom i drugom. I opomenu ih i rekoh im: za što noćujete oko zida? Ako još jednom to učinite, uložiću na vas. Od tada ne dolaziše u Subotu" (Nemija 13:17-21).

Da li neko želi vjerovati ili ne, oni koji idu u restoran Subotom su upleteni u trgovinsku struku. Ova struka povezana je sa kupovinom hrane, zaposlila je radnike, postavila je cijenu za službu kao i mogućnost plaćanja. U ovim poduzećima pokrovitelji restorana imaju prilično velik autoritet nad osobljem. Ove mušterije odlučuju što će kupiti, kako treba da se spremi i kada će se donjeti. U dodatku oni imaju pouzdanje u osoblje kao i u proizvod, i imaju pravo da izvrše ukor ako to pouzdanje nije ispunjeno. Mušterije mogu da se žale, odbiju da plate i čak da se obrate državnoj ustanovi da zaštiti pravo potrošača. Oni to mogu uraditi pošto su oni potrošači. Oni su učesnici u stvarnom trgovačkom poslovanju. Restorani su upoznati sa ovakvim načinom i misliti nešto drukčije jednostavno je nemoguće.

Zaposleni u ishranbenoj posluživačkoj industriji, kao trgovac ili potrošač ista je stvar koja je pokrenula Nemijevu prtavednu sržbu. S ovim na umu, ovdje je pitanje za razmatranje:

Da li Vi ozbiljno mislite da bi Nemija mislio drukčije o prodaji i kuovini danas?

Rasprava 4

"Stvar Zadovoljstva"

Prije nego što je Izrailj Otišao u ropstvo, Bog je uputio proroka Isaiju da ih opomene na njihov prestup Njegova zakona. Vidite važnost Božih riječi.

"Viči iz grla, ne usteži se, podigni glas svoj kao truba, i objavi narodu mojemu bezakonja njihova i domu Jakovljevu grijeha njihove" (Isaia 58:1).

Izrailj je za vrijeme Isaie znao da je on Bogom izabrani narod. U stavri oni su čak bili mnogo religiozni. Ali što oni kako izgleda nisu mogli shvatiti da su grijeshili prestupajući Božije zapovjesti povodom Subote. Ova stvar učinjena je očevidnom dvanajest rečenica kasnije.

"...Da ne činiš što je tebi drago, ni govoreći riječi..." (Isaia 58:13).

Izreka "Ako odvratiš nogu svoju od Subote" kaže veliku stvar. Danas ta izreka mogla bi biti bolje prevedena kao, "Uklonite vaše prljave stope od Moje Subote". S Božijeg gledišta, Njegov je narod gazio po danu koji je On posvetio. Ovo je bilo urađeno pošto su oni tražili svoje zadovoljstvo Subotom. S ovom izjavom, Bog je uradio jasno da mi ne smijemo tražiti personalno zadovoljstvo na ovaj dan. Subota je Božiji dan.

Riječ, "drago" upotrebljena od Isaije u ovom stihu potekla je iz Jevrejske *chephets*. Ova riječ označava nešto što je drago tebi-vama. To je nešto što je na vašem umu, stvar našto Vi mislite, i drago je vama.

Ovo je u stvari ono što se radi Subotom. To je nešto što sadrži pesonalnu vrijednost. To je ono što milioni Amerikanaca i Evropljana rade za zadovoljstvo svakog dana i specijalno Subotom i Nedjeljom.

Neke interesantne Stvari

Odnoseći se na Američko Javno Restoransko Udruženje, restoranska industrija je jedna među od najvećih zabavnih industrije. Oni su najveći privatni-sektor zaposljenih u cijeloj zemlji. Ova struka sad ima zaposljenih 11.7 miliona radnih mjesta.

Naknadno, odnoseći se na AJRU, restoranska industrija u SAD toliko je proširena tako da četvero od deset osoba na dan jedu neku vrstu hrane u tim ustanovama. Dalje, izjavljeno je da ta industrija proizvodi preko 54 biliona obroka narodu u 2002, tako da je prihod bio oko \$407.8 biliona od potrošača. Ovo se sve odigralo u 870.000 restorana gdje prosječno Amerikanci potroše \$846.00 po osobi svake godine tamo na hranu. Ironično, AJRU ističe da je najpopularniji dan sedmice za izlaz na obrede Subota. S ovim na umu, Boži narod treba da se upitaju: Je li Subota vaš najpogodniji dan za izlaza na obred?

Ako je odgovor na ovo pitanje "da", onda razmislite za momenat zašto? Da li je to da ispunite Božiju riječ, ili da ispunimo naše vlastito zadovoljstvo? Da li mi iskreno izvršujemo Božiju volju idući u restorane na Njegov dan ili mi zadovoljavamo našu želju?

Rasprava 5

"Dan Pripremanja"

Zapisi pokazuju da je Bog bio protiv Njegova naroda koji su obavljali posao Subotom da je On u stvari zaveo šesti dan kao dan pripremanja. Vidite Božije upustvo Svome slugi Mojsiji.

"Evo učiniću da vam daždi iz neba hljeb, a narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba na dan, da ga okušam hoće li hoditi po mom zakonu ili ne će. A šestog dana neka zgotove što donesu, a neka bude dvojinom onoliko koliko nakupe svaki dan" (2. Mojsijeva 16:4-5).

Subota se trebala održavati drukčije čak sa poštivanjem u pripremanju hrane. Prikazati ovu činjenicu, Bog je dodao količinu hljeba koju je dao Izrailju. On im je naredio da pripreme ovu hranu prije Subote.

"A u šesti dan nakupiše hljeba dvojinom, po dva gomora na svakoga; i dodoše sve starješine od zbora, i javiše Mojsiju. A on im reče: ovako kaza Gospod: sutra je Subota, odmor svet Gospodu; što ćete peći, pecite, i što ćete kuvati, kuvajte danas; a što preteče, ostavite i čuvajte za sutra. I ostaviše za sutra, kao što zapovjedi Mojsije, i ne usmrdje se niti bješe crva u njemu. I reče Mojsije: jedite to danas, jer je danas Subota Gospodnja, danas ne ćete naći u polju. Šest ćete dana kupiti, a sedmi je dan Subota, tada ga neće biti. I u sedmi dan izidoše neki od naroda da kupe, ali ne nadoše" (2. Mojsijeva 22-27).

Ovi stihovi pokazuju da je Bog nadprirodno posredovao da bi pokazao put kojim Izrailj trebao da slijedi Njegovo upustvo. U ovom slučaju, On ne samo da je dao dvojinu hrane da se pripremi na dan pripremanja, već je nadprirodno sačuvao da se ne pokvari.

Šta je bilo sa onim Izrailjcima koji nisu spremili dovoljno? Što su trebali da rade? Da li su oni trebali ići da kupe hranu od drugih? Svakako ne! Bog je učio Svoj narod korisnu lekciju o Suboti. On im nije dao izmjenični izvor hrane kad su oni podbacili da prikupe na šestom danu. Oni "ne nadoše". Ima li za nas tu poruke u stavu koju je Bog poduzeo. Svakako da izgleda da ima. Zasnovano na Božijem upustvu djeci Izrailja možemo i mi da se upitamo pitanje: Ako mi ne prigotovimo, da li je pravilno onda da odemo i kupimo od drugih?

Zamislite veliki zaključak simbola nađenih i danu pripremanja. Subota opisuje hiljadu godišnju upravu Isusa Hrista (Jevrejima 4:9-10). U koliko se mi ne pripremimo za taj mileniski odmor, mi nećemo biti u njemu. Mi se ne pripremamo u takom smislu da nama odgovara. Isus je upozorio protiv takvog stava. Vidite Njegove riječi:

"Ne će svaki koji mi govori Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca mojega koji je na nebesima. Mnogi će reći meni u onaj dan: Gospode! Gospode! Nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojim imenom đavole izgonili, i tvojijem imenom čudesa mnoga tvorili? I tada ću im ja kazati: nikad vas nisam znao; idite od mene koji činite bezakonje" (Matej 7:21-23).

U ovim stihovima, kad Hristos govori o onima koji rade bezakonje, On je mislio na one koji ne održavaju Njegov zakon. Može li to biti da Njegova izjava se odnosi na neodržavanje Njegova zakona povodom dana pripremanja, u namjeri da se održava Božija Subota svetom? Možemo li i mi govoriti "Gospode! Gospode" Isusu a u stvari ne održavati Njegove zapovjesti i objedovati Subotom u restoranima?

U slučaju starog Izrailja, nije bilo hljeba po poljima kad su oni izašli Subotom. Danas, ako Hrišćani odu na polje (svijet) to je jedna vrsta hljeba. Oni mogu ići u bilo koji restoran i da naruče po želji bilo kakvu vrstu hrane. Pitanje je trebamol li? Ako se mi ne pripremimo na šesti dan kako nam je Bog zapovjedio, mi ćemo ići u polje da tražimo hranu kao oni nevjerni Izrailjci, ili ćemo se propremiti da ne moramo? Vitite Božiji odgovor onima koji su otišli u Subotu da traže hranu. Bog je rekao:

"Dokle ćete se protiviti zapovjestima mojim i zakonima mojim... Stojte svaki na svome mjestu, i neka ne odlazi niko sa svoga mjesta u sedmi dan" (2. Mojsijeva 16:28-29).

S ovim riječima, Bog nije mislio da pojedinac ne smiju napustiti svoj šator iz bilo kog razloga kao dokaz činjenice da su oni napustili svoj šator kad je Mojsija ih pozvao na okup da im govori Subotom. Stvar je ta on nisu smjeli da napuste svoje mjesto da traže hranu Subotom. To je bilo već pripravljeno na dan pripremanja. Mjesto koje oni nisu smjeli napustiti bilo je logor. Ovo je bila velika površina u to vrijeme pokrivena sa oko dva miliona Izraeljćana. Poslije je značilo gradove, a poslije je bilo prozvano "Subotu putovanja". Bog ne želi da ljudi putuju tako daleko da ne mogu jesti ono što je ostavljeno kod kuće.

Možda ovo se može upotrebiti kako daleko mi putujemo Subotom. Ako moramo putovati mnogo daleko da moramo jesti u restoranima, da li to znači da mi putujemo mnogo daleko? Bog je rekao da ostanemo u našem mjestu. Putovati jako daleko je nešto što Bog nije naumijo.

Danas Božija Crkva je rasuta. Tragično, kao rezultat ovog položaja, neke vođe iz različitih grupa izgleda da se takmiče za odanost Božije djece. Radeći tako, mnogi ohrabljuju članove da putuju jako daleko da bi posjećivali njihove organizacije. Neki čak pokušavaju da odvrte članove da ne posjećaju druge grupe čak i ako su ove grupe mnogo bliže članovima. Možda se ovo može

smatrati kao dio ovog predmeta ići u restoran. Dok tu možda postoji neobična primjena za sveštenika da putuje daleko Subotom (o čemu će mo govoriti kasnije) Božija nije bila namjera da njegov narod putuje tako daleko da kupuje hranu Subotom.

S namjerom pravilno održavati Božiju Subotu, Njegovom narodu dat je dan pripremanja. Na taj dan oni su trebali pripremiti sve za Subotu. Oni su trebali skuvati hranu za dva dana na taj dan, i jesti što je preteklo u Subotu.

U ovo naše moderno doba, mnogi ovo pronalaze neugodnim nego stari Izrailj. U naše vrijeme, mnoge žene i majke vjeruju da treba da rade da bi snabdjele familiju. Za mnoge koji su samci, oni ne idu kući s posla sve dok nije veče Petka. Njima je ostalo malo vremena da se pripreme. Ipak, da li postoji razlog da se mora ići na ručak Subotom?

Subota je samo jedan dan u sedmici. Svako znade u stvari koji je to dan. Tu ima u stvari šest drugih dana da se pripremi za ovaj sveti dan. Da li stvarno mi nemamo vremena da se pripremimo za Subotu u našem moderno doba? Svakako da tu postoji način kako da se pripremimo! Bog računa Subotu od zalaska do zalaska. Četvrtak veče je u stvari početak dan pripremanja (3. Mojsijeva 23:23). To je jako jednostavno da se zgotovi dupli obrok u Četvrtak veče i da se ostatak drži za Subotu.

Postoji mnogo načina za pripremanje tako da nije potrebno ići u restoran Subotom. To nije nemoguće da se uzme ručak i stavi se u kola ako se putuje na službu. Pored toga, prijatelji koji žive blizo zbornog mjesta mogu da pozovu narod u svoju kuću, one koji putuju daleko do zbornog mjesta.

Stvarno, tu postoje mnogi izlazi da se pripremi u napred tako da se ne mora ići u restoran Subotom. Je li to stvarno jako velika potreba koja nas goni da idemo u restoran za hranu, ili je to stvarno činjenica da se mi nećemo da pripremimo onako kako je to Bog zapovjedio?

Rasprava 6

"Znak i Upozorenje"

Knjiga Otkrivenja opisuje događaj u kome će moćni politički vođa i odmetnička vjerska osoba prouzrokovati da će veliki dio naroda na zemlji primiti specijalni žig. Oni koji odbiju doživie velike neprilike i čak smrt. Oni koji prime ovaj žig pretrpiće velike nevolje od Svemogućeg Boga.

Crkva je pravilno shvatila da će ovaj žig biti odbacivanje Božije Subote i svetih dana i prihvaćanje običaja i praznika lažne vjere. Ovo shvaćanje je u djelu zbog sličnosti između Subote i ovog "žiga". "Žig" zvijeri čak ima izgled kao da je kopija Subote. Opisati to, razmislite sledeće: Jedno se zove "žig". Subota se zove ""znak" (2. Mojsijeva 31:13, 17). Žig zvijeri je stavljen na desnu ruku ili čelo (Otkrivenje 13:16). Subota, koja je dio Božijeg zakona, stavljen je na desnu ruku i kao počeonik među očima (5. Mojsijeva 6:6-8). Žig zvijeri je mnogo popularan "svi ga primiše". Subota nije popularna, skorom je svi odbaciše. Oni koji ne prihvate ""žig" bi će proganjeni od zvijeri. Oni koji prime "žig" bi će proganjeni od Boga. Ali tu ima još više. Možda mnogo neobičan značaj ovog "žiga zvijeri" je povezanost sa ""kupovinom" i "prodajom". Vidite što apostol Jovan piše kada je opisao ""žig". "Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig..." (Otkrivenje 13:17).

S ovim riječima Vi ste skorom dobili utisak da dok Bog zapovjeda svom narodu da se uzdržava od kupovine i prodaje Subotom, zvijer pod direktnom upravom Sotone đavola koji radi oprečno. On je izjavio u koliko Vi ne odbacite Subotu, on će učiniti sve moguće da vas spreči u kupovini i prodaji. S ovim na umu, moguće je sa odbacivanjem Božije Subote označeno je mnogo sa zanimanjem u prodaji i kupovini i uslugi? U bitnosti, Sotona pokušava sa upornim nastojanjem da goni Boži narod da prestupe Njegovu Subotu sa prodajom i kupovinom na taj dan: u koliko odbiju, oni onda neće nikad više kupiti ili prodati. Kakav nevjerovatni opis iskušenja to će biti!

Posljedice Neposlušnosti

Biblija označava da je narod Izrailja odbacio Božiju Subotu i bio je uništen kao nacija zbog tog odbacivanja. U dvadesetoj glavi knjige Ezekilja opisao je Izrailjevu pobunu protiv Božijeg zakona povodom Subote, i Božiju reakciju na njihovu pobunu. Vidite kako je Ezekilja opisao ovu pobunu:

"I dao im uredbe svoje, i objavih im zakone svoje, koje ko vrši živ će biti kroz njih. I Subote moje dadoh im da su zakon između mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posvećujem. Ali se odvrže od mene dom Izrailjev u pustinji; ne hodiše po mojim uredbama, i zakone moje odbaciše, koje ko vrši živi kroz njih, i Subote moje grdno oskrvniše; za to rekoh da ću izliti gnjev Svoj na njih u pustinji da ih istrebim" (Ezekilja 20:11-13).

Vidite što Bog kaže da će On uraditi zbog Izrailjeva preziranja Njegove Subote. On će "izliti gnjev Svoj na njih" (stih 13). On je čak ponovio ovaj izraz osam stihova kasnije. Sada usporedite što Bog kaže da će uraditi kršiteljima Subote Izrailju sa onim što je On rekao da će slijediti one koji imaju znak zvijeri.

"I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikijem: ko se god pokori zvijeri i ikoni njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju. I oni će piti od vina gnjeva Božijega koje je nepomješano utočeno u čašu gnjeva Njegova, i biće mučeni ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred jagnjetom... (Otkrivenje 14:9-19). Ovo je povrh toga dokaz povezanosti Božije Subote i Sotonskog kontra-subote. Glavna točka ove povezanosti je predmet kupovanja i prodaje. Ovo nasamo trebalo bi spotaknuti svakog iskrenog člana Božije crkve da ozbiljno razmotre kako oni održavaju ovaj dan. Ali ako ovo nije dosta, onda tu ima drugo upozorenje.

Upozorenje Ropstva

Zapisi pokazuju da se Izrailj pobunio protiv Boga i nigdje ta pobuna nije bila takva kao što je bila protiv Njegove Subote. Kao rezultat ovog prkosa, Bog ih je na kraju kaznio da budu odvedeni u ropstvo. U to vrijeme, On im je dao razvod braka i doveo je Asirijansku vojsku u njihovu zemlju. U kratko iza toga, Izrailj se pobunio protiv svog okupatora, i Asirski kralj izveo ih je iz njihove zemlje. On ih je zamjenio sa Persijanskim narodom koji su zvati Samarijanci danas. Kao rezultat njihova ropstva, Izrailj je podpuno izgubio Subotu, i svoje obilježje kao Boži narod. Danas su poznati kao izgubljenih deset plemena Izrailja.

Narod Jude na jugu produžio je skoro stotinu godina sve dok njihov grijeh nije ih stigao. Oni, su, također prekršili Božiju Subotu i odvedeni su u ropstvo. Ovog je puta bilo Babilonsko carstvo koje je odvelo narod iz njihove zemlje.

Poslije sedamdeset godina njihova robovanja, domu Judinu bilo je dozvoljeno da se vrati u Jerusolim da poprave grad i hram. U to vrijeme, Nemija je primjetio da neki od Jevreja koji su se vratili još uvijek prestupaju Subotu. Bojeći se da će Bog opet kazniti narod za njihov grijeh, on se čvrsto prepirao da bi opomenuo na greške.

"Za to prekori glavare Judine i rekoh im: kako je to zlo što činite te skrvnite Subotu? Nijesuli tako činili oci vaši, te Bog naš pusti na nas i na ovaj grad sve ovo zlo? I vi još umnožavate gnjev na Izrailja skrvneći Subotu" (Nemija 13:17-18).

Jasno je da grijeh koji je odveo ovaj narod u ropstvo bio je prestup Subote. Povratnici su bili iskreni u svojoj namjeri da služe i vjeruju iskreno, ali su bili neobraćeni i pravili su istu grešku za koju je Juda bio odveden u ropstvo na prvom mjestu. Oni su prestupali Božiju svetu Subotu. Što su oni u stvari radili pogrešno?

Oni su kupovali i prodavali hranu Subotom

"U to vrijeme vidjeh u Judeji gdje gaze u kacama u Subotu i nose snopove natovarivši na magarce, i vino, grožđe i smokve i svakojake toware, i nose u Jerusolim u Subotu, i prekori ih onaj dan kad prodavahu žitak" (Nemija 13:15).

Grijeh koji je prouzrokovao Boži narod da bude odveden u ropstvo radili su posao, obavljali zanimanje, prodavali i kupovali Subotom. Oni nisu baš išli u restoran na ovaj dan. To je izgledalo nešto kao mali šatorčić u razbacanom smislu. Neki su prodavali maramice, ili drugo malu robu. Drugi su prodavali hranu.

Riječ "nabavljati" je Jevrejska riječ "*tsaid*" i znači "lovina", "ručak" ili što se "uhvati lovom". To bi izgledalo slično kao da se jede sa stojeći kao pitu ili kolače pred Kiosk, ili čak uzimati i jesti iz automobila rađe nego u restoranu, ali princip je isti. Vlasnici nisu bili ti koji su vjerovali isto kao što je to slučaj i danas.

"I Tirci koji su živjeli u Jerusalimu donosili su ribu i svakojaki trg i prodavali su Subotom sinovima Judinijem u Jerusalimu" (Nemija 13:16).

Ovaj primjer opisuje istu stvar o kojoj Bog govori "stranac među tvojim vratima". Stranac također treba da održava Subotu, i Boži narod ne smije imati razliku između Neznabožca i Jevrejina. Svi moraju držati Subotu svetom ne kupujući i prodavajući na taj dan. Ovdje je bio narod koji je živio među Božim narodom koji su prodavali prehrambenu robu Subotom.

Nemija je jednostavno mogao reći da ovaj narod iz Tira će prodavati ove stvari i ako ih mi nećemo kupovati. On je mogao reći da ih mi ne gonimo da rade. On je mogao reći da su drugi ugledni ljudi ranije kupovali prehrambene stvari Subotom. Ali, vjerni i nepopustljivi Nemija nije ništa ovako izjavio.

Ovaj veliki vođa smatrao je kupovinu hrane Subotom kao smrtnom pretnjom Božijoj pravoj vjeri. On je shvatio da budući položaj njegovog naroda ovisi na ovom stvarnom predmetu. On je zauzeo odmah, direktan, i čvrst stav.

"Za to prekori glavare Judejske i rekoh im: kako je to zlo što činite te skrvnite Subotu. Nijesu li tako činili oci naši, te Bog naš pusti na nas i na ovaj grad sve ovo zlo? I vi još umnožavate gnjev na Izrailja skrvneći Subotu. I kad dođe sjen na vrata Jerusalimska u oči Subote, zapovjedih te zatvoriše vrata, i zapovjedih da ih ne otvaraju do poslije Subote; i postavih nekoliko svojih momaka na vratima da se ne unosi nikakav tovar u Subotu" (Nemija 13:16-19).

S ovim riječima, Nemija je upozoravao Judu da su oni u ropstvu velikim djelom zato što su oni oskrvnili Subotu, specijalno "kupovinom i prodajom" na taj dan. Nemija je bio zabrinut zbog ovog grijeha da je on postupio što se može nazvati radikalni stav. On je najurio ulične trgovce iz grada. Kada su se vratili iduće Subote, Nemija je bio bjesan. On im je zapretio čak sa upotrebom sile ako se vrate i budu prodavali proizvod na Boži dan.

"I prenoćate trgovci i koji su prodavali svakojaki trg iza Jerusalima jednom i drugom. I opomenu ih i rekoh im: za što noćujete oko zida? Ako to još jednom učinite, uložiću na vas. Od tad ne dolaziše u Subotu" (Nemija 13:20-21).

Primjer nepopustljivog vjernog Nemije je velika pouka za Hrišćane svakuda. On je zaključao na polju trgovce. Svakako to je nemoguće zaključati restorane tako sprečivši vjerenike da ne kupuju hranu Subotom, svakako mi možemo "zaključati sami sebe" iz trgovačkih radnji koja prodavaju hranu Subotom. Nemija je shvatio da nepristojno održavanje Subote je velika prijetnja radu i pozivu Božijem. On je znao da poštivanjem Božijeg svetog dana čini razliku biti u ropstvu ili biti napredan kao nacija. I ako Boži narod nije pravedan kad održavaju Subotu, Bog ih blagosilja. Čak i kad su prestupali Subotu Izrailj je produžio da napreduje do vrhunca napretka i veličine prije nego je bio kažnjen. Izrailj nikad nije učinio Subotu obaveznom. Juda je također dostigao svoj vrhunac u istoriji i onda pao dolje. On je izgubio iz vida Božiji zakon, i također su odvedeni u ropstvo.

Moguće je da je Božija Crkva danas izazvana sa istom poukom? I poslije ovog opita leži dva moguća izlaza: Ropstvo li Sloboda.

Rasprava 7

"Prefektan Primjer"

Može biti da će svak ko sebe smatra Hrišćaninom priznati da je Isus Hristos primjer Božijoj djeci da ga slijede u Njihovom duhovnom hodu. Apostol Pavle potvrdio je ovu istinu u svom pismu Crkvi u Filipima. Tu je on opomenuo vjerenike da stave Hristov um u sebe (Filibljanima 2:9). Apostol Petar je pisao da je Isus ostavi Svojim sljedbenicima primjer kako treba da idemo Njegovijem tragom (1. Petrova 2:21). Teško je raspravljati da je bijo iko ko je imao veći autoritet povodom pravednog vladanja Božije djece Subotom od Isusa. Poslije svega, On je "Gospod Subote" (Marko 2:27). On je Glavni Graditelj ovog dana i njegove velike svrhe. Svaki korak koji je On uzeo Subotom bio je posvećen toj svrhi. Stoga logično pitanje mora biti:

Kako je Isus Poštovao Subotu?

Jevandelja govore plodno o Isusovom stavu prema Suboti. I ako je bio optužen od vjerskih vođa Njegovog doba da je prestupao Božiji zakon povodom ovog dana, istina je da On ni blizo nije bio takvom djelu. Isusov pokret, Njegove riječi, i Njegovo ponašanje Subotom čini jasan opis Božijeg carstva. Njegovo ponašanje govorilo je o nadi i utjehi koja će biti uspostavljena u ovom svijetu u jako kratkom vremenu. Razmotrite neke stvari koje označavaju Subotu koju je Isus održavao: On je dolazio sa drugim Jevrejima u zbornicu. On je čitao iz zapisa. On je liječio bolesne. On je djelio hranu. On se šetao sa svojim

preijateljima. On je kritikovao “samo-pravedne” vjerske vođe. On je nadahnuo iznemogle sa nadom. On je stalno bio u dodiru sa Njegovim Ocem.

Isus je volio Subotu. On je znao svaku minutu činjenice vremena koje je On posvetio. Ako smo mi stvarno Njegov narod, onda mi moramo upravljati našim korakom onako kako je On to radio.

Izvanredni Primjer

Ipak vjerojatno da je Isus pripremao hranu za vrijeme Njegova života na zemlji, takvog nema primjera o Njemu u Novom Zavjetu. Ipak, jedan primjer postoji u Starom Zavjetu gdje govori obilno o tom kako Bog pristupa k onom što je sveto.

Ovo se dogodilo dok su djeca Izrailja lutali u pustinji. U to vrijeme, Bog im je naredio da se suzdržavaju izlaziti iz logora da bi kupili hljeb Subotom. Bog nije jednostavno dozvolio da oni budu gladni na Njegov dan. On im je dao duplu porciju hljeba na šesti dan. Bog je sprečio hljeb da se ne pokvari Subotom.

Mnogi vjeruju da je Bog daždio dupli obrok hrane za Izrailj Subotom zato što On nije želio da oni rade na taj dan. Ako je ovo istina, da li je moguće sa ovakvim djelom, da je Bog poštivao Svoj vlastiti zakon. U drugoj riječi, što je Izrailj vidio da čak ni Bog nije htio da prestupi Svoju Subotu sa fizičkim radom u taj dan.

Istina je da Bog nikad se ne umara, ali to nije bio razlog da se On odmori na Subotu. On je prestao da radi Svoj posao poštujući Subotu. Na sedmi dan stvaranja, Bog je postavi Subotu pobaška od svih ostalih dana. On je je učinio Svetom? Da li je moguće da svake Subote od tad, Bog označava njenu važnost i održava je Svetom. Zasnovano na svim dokazima koje imamo u zapisima, odgovor na to pitanje je DA!

Povlastica i Ograničenje

Ima mnogo stvari koje mogu biti korisne Subotom, ali neke stvari trebaju se izbjeći. Ići u restoran je jedna od tih stvari. Ovaj običaj je suprotan svakom dijelu Božijeg carstva. To zahtjeva rad, to obuhvaća promet, to proizvodi takmičenje, i to razdvaja one koji rade na taj dan od radosti koji Subota donosi. Istina je da Vi ne možete sprečiti osobu da ne radi u restoranu. Ali ih Vi možete ustaviti da ne rade za vas.

Kao Gospod Subote, Isusovo ponašanje na taj dan slaviolo je Njegovog Oca načinom koji mi nemožemi ni zamisliti. Ali mi možemo uzeti primjer i ponašati se tako umjesto pkušavati poboljšati ga.

Neko Zajedničko Pobijanje

Usprkos golemih dokaza pokazujući Božije neslaganje da se ide u restoran Subotom, mogli u Njegovoj crkvi produžuju sa ovakvom navikom. Ipak, Dio 2 ove brošure osvrće se na glavne rasprave unapređene od učesnika koji posjećuju restorane Subotom, sledeći ukratko dodiruje neke od čestih pobijanja.

1) Sljedbenici su Kršili Subotu

Oni koji vjeruju da Bog dozvoljava jelo u restoranima Subotom često navode zapise kao dokaz njihove tvrdnje. Ipak, većinom, ovi zapisi su od takvih izvrnuti. Jedan primjer obuhvaća učenike trgajući "kokuruz" Subotom. Jedan od tih primjera zapisan je u jevandjelju Marka. "I dogodi mu se da iđaše u Subotu kroz usjeve, i učenici njegovi trgahu putem klasje. I Fariseji govorahu mu: "gledaj, za što čine u Subotu što ne valja" A on reče im: "Nijeste li nikad čitali šta učini David kad mu bi do nevolje i ogladnje s onima što su bili s njim? Kako uđe u Božiju kuću pred Aviatorom poglavarom sveštetičkijem i hljebove postavljene pojede koje nije bilo slobodno nikome jesti osim sveštenika, i dade onima koji su bili s njim? I govoraše im Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi" (Marko 2:23-27).

Mnogi pogrešno zaključuju da ovi zapisi odobravaju izlaz i jelo Subotom. Rasprava je da je David pojeo hljebove u Starom Zavjetu dava primjer što su Hristos i Njegovi apostoli radili u Novom Zavjetu. Podržati ovaj zaključak, stihovi su tumačeni da govore da su Hristos i Njegovi sljedbenici jeli kokuruz Subotom, znajući da prestupaju zakon. To se vjeruje da je ovo opravdano, i dozvoljeno od Boga pošto su učenici bili gladni. Zaključak je drugi povučen, je da u našem modernom doba, Hrišćani mogu prestupiti Subotu ako su gladni. Ovo vodi neke da vjeruju, ako učenici mogu da jedu kokuruz Subotom, jesti u restoranu nije grijeh.

Je li ovakav zaključak pravedan? Ili naš narod traži izgovor da rade svoju volju na Božiju Subotu. Prvo, vidi da učenici nisu prestupili Boži zakon. Oni nisu prestupili Subotu da je ne drže svetom. Oni nisu kuvali hranu niti su zaposlili one koji ne vjeruju da rade za njih. Također, oni nisu radili, niti su oni vršili bilo koju struku zanimanja Subotom. Oni su jednostavno jeli ono što je bilo dato od Boga.

Zakon za koji su oni bili okrivljeni da su ga prestupili nije bio Boži već dodati usmeni zakon Jevreja. Njihov zakon pogrešno označava žetvu sa odkidanjem klasa za personalnu upotrebu. Biblija nema takve tvrdnje.

Primjer koji je Isus postavio nije da se ide u restoran. Sa Svojim djelom, Hristos je učinio jasno da mi možemo pristupiti k našem drvetu i ubrati šljivu ili jabuku i pojesti je Subotom. Ovo je mnogo ljepše nego ići u restoran i voditi zanimanje Subotom. Stav učenika nije otišao tako daleko.

Vidite, isto, da David nije prestupio Boži zakon povodom hljebova. On je imao dozvolu da ih jede od Hrista lično. David je pitao sveštenika da pita Boga povodom hljebova. Sveštenik je upotrebio Urum i Tumin za savjet. Hristos, ko je bio Bog Starog Zavjeta, odgovorio je "da" i sveštenik je dao hljebove skoro dolazećem kralju. Ovako zapisi navode:

"A David reče Amihelehu svešteniku: car mi nešto zapovjedi, i reče mi: niko da ne dozna za šta te šaljem i što sam ti zapovjedio. A sluge sam opravio u to i to mjesto. Nego što imaš pri ruci? Daj mi pet hljebova, li šta imaš. A sveštenik odgovori Davidu i reče" 'nemam pri ruci običnoga hljeba; nego imam svetog hljeba; ali jesu li se momci čuvali od žena'? A David odgovori svešteniku i reče: "nije bilo žena kod nas ni juče ni onomadne, od kako sam otišao, i sudovi su momaka bili sveti. A ako bi put i nečist bio, osvetiće se danas sudovima". Tada mu dade sveštenik hljebove svete, jer nije bilo hljeba osim hljebova postavljenijeh, koji su bili uzeti ispred Gospoda da se postave hljebovi topli onaj dan kad se oni uzeše.

Ostatak priče je zaveden u sledećoj glavi. Tu je, Kralju Saulu kazano da je David otišao k svešteniku i dobio hljeb za svoje ljude i sebe lično.

"Tada odgovori Doik Idumejac, koji stajaše sa slugama Saulovijem, i reče: "Vidio sam sina Jesejeva gdje dođe u Nov k Ahimelehu sinu Ahitovu. On pita za nj Gospoda, i dade mu brašnjenice; i mač Goliata Filisteina dade mu" (1. Samuilova 22:9-10).

Vidite David nije uzeo hljebove neopravdano. Oprečno, on je specijalno pitao sveštenika, a sveštenik je pitao Boga. Vječni je dao dozvolu Davidu i njegovim ljudima da jedu hljeb.

Ova istina daje nevjerovatnu pažnju stvarnosti koju je Hristos govorio svojim protivnicima. On njima nije govorio da je to bilo pravilno da se uzme hljeb. On nije govorio što je nezakonito Subotom ako ste Vi gladni. Hristos je govorio onima koji su imali uši da čuju da je David pitao njega da li on može da pojede hljeb! Bog Starog Zavjeta bio je Isus Hristos, dozvolio je Davidu da ih pojede, i tao isto Biće sada je dao dozvolu Svojim učenicima. Radije nego opravdanje obredujući u restoranima, ovi zapisi pokazuju da bez dozvole Hristove, mi nikad ne smijemo objedovati u restoranima Subotom.

2) Subota Treba Biti Mila

Zapisi otkrivaju da je Bog pokazao Svom narodu da smatraju Subotu "dragom" (Isaia 58:13). Zalosno, neki stavljaju neobično iskrivljenje na ove rečenice, tumačeći da mi radiom neke stvari koji će učiniti Subotu dragom. U drugoj riječi, nađi nešto što će ti dati zadovoljstvo i radi to Subotom. Poslje ovakvog tumačenja, mnogi u Božijoj crkvi smatraju da ići i jesti čini ih manje zauzetim, tako čineći Subotu mnogo ugodnijom. Oni koju vjeruju u to, ići u restoran je zadovoljstvo. Stoga, oni smatraju, da je to dobro, i Bog odobrava takvu aktivnost.

Takovo tumačenje nije dokazano u zapisima! Mi ne trebamo raditi ono što mi smatramo da je zadovoljstvo Subotom. To je u stvari što Bog kaže da mi ne radimo ono što smatramo zadovoljstvom na Njegov sveti dan. mi ne smijemo preokrenuti Boži sveti dan u nešto naše vlastito djelo! Neki upotrebljavaju ovo tumačenje za odlazak u restorane i drga mjesta Subotom. Da bi bolje razumjeli što je Bog prenosio kroz proroka Isaiju razmotrite što je On rekao: "Ako odvratite nogu svoju od Subote da ne činiš što je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozoveš Subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnijem, i budeš ga slavio ne idući svojim putovima i ne čineći što je tebi drago, ni govoreći riječi" (Isaia 58:13).

Ovdje Bog ne govori svome narodu da učine Subotu slavnu. On im govori da je zovu milinom. Boži narod treba da se raduje u veličanstvenom carstvu koje Subota opisuje. To će carstvo biti vrijeme nezamišljenog dobra. Subota je dokaz da će Bog uspostaviti to carstvo. U toj nadi je milina o kojoj On govori.

Oni koji vjeruju da trebaju ići u restoran Subotom da im bude "milina" u tom danu podbacuju da shvate veliku radost koji ovaj dan ima zbog Božije namjere za to. Stoga, oni se osjećaju da trebaju nešto uraditi "korisno" Subotom da bude mnogo milija. Jako velika greška.

Divan Iznimak

Subota je velika "milina". Sama riječ jednostavno to razjašnjava. Mi je trebamo tako zvati pošto je taj dan postavljen na stranu da bude različit, divni iznimak od ostalih sedmičnih dana. Kroz cijelu sedmicu mi smo u nekoj vrsti

ropstva. Mi smo prisiljeni da radimo sa namjerom da steknemo hranu i druge potrebe. Svakog dana mi smo predmet besprekidnog napada izmorenosti. Mi trčimo i jurimo u borbi da steknemo našu potrebu.

Subota opisuje slobodu, slobodu ropstva, i veliku nadu koja leži u svakog Hrišćanina srcu. To je neobičan dan na koji mi možemo da prestanemo s poslom, naporom, i svjetovnim aktivnostima života. Subotom mi možemo izaći iz ovog svijeta za jedan dan, opisujući vrijeme kada će ovaj svijet biti postavljen u ruke Kralju kraljeva.

Subota je milina, ne zbog toga što ćemo mi uživati, zadovoljavati sami sebe i biti zabavljani od trgovačkih ustanova. To je zadovoljstvo zato što mi imamo specijalno vrijeme postavljeno na stranu da tražimo našeg Tvorca. U stvarnom smislu, Subota je vrijeme kada mlada dijeli momenat sa mladoženjom.

Boži narod trebao bi u stvari smatrati Njegovu svetu Subotu kao dogovor-dan sa njenim zaručnikom. Ona treba da iščekuje sa dubokom željom Subotu zato što joj pruža ugodnost od dvadeset-četiri časa odmora od ovog svijeta koji je drzak Bogu. I zamjenjen vremenom slavljenja izvanredne nade vječnog života, živjeći i radeći sa našim Ocem i starim bratom, Isusom Hristom.

Zapisi također govore Božijem narodu da zovu Subotu "milinom" (Isaia 58:13). Što znači "veličanstvenom". U stvari Subota nosi jedan težak teret odgovornosti i poštovanja i zadovoljstva u vjereničkim očima. Dan je "svet" stoga mi moramo pokazati tom veliku razliku.

Stoga je stvarni razlog da je Veličanstveni Bog dao stvarno upustvo povodom Njegove Subote kako se treba održavati. On ne želi da mi sramotimo Subotu sa našom svjetskom postupkom. Ići u restoran Subotom je stramotenje Božijeg dana. To pokazuje nepoštovanje prema velikom poštovanju koje ovaj dan opisuje da nosi.

3) Restoranski Radnici će Raditi Svakako

Neki tvrde da tu nema nikakve razlike ako se ide ili ne ide u restoran Subotom. Oni tvrde da radnici tamo rade svakako. Mi ih ne zapošljavamo; oni će raditi da li mi bili tamo ili ne.

To je stvarno da ih mi ne zaposljavamo da rade u restoranu, ali to nije pitanje. Pitanje je: da li oni rade za nas kad mi dođemo u restoran? Niko i ne sanja da raspravlja da li mi smanjujemo njihov rad kad mi posjetimo restoran, niti mi smanjujemo njihov novčani prihod dok su oni tamo.

Svakako, da mi davamo njima više posla! Da li ste ikad primjetili koliko uzme posla da se spremi obrok za četvero dok su u restoranu? To su zauzeti kuvari, poslugi, kao i pralje suđa. Ako ste ikad bili zauzeti sa radom pa onda neko dođe sa strane i doda još više rada da se uradi, znate li kako se to osjeća.

Kada smo u restoranu, radnici direktno rade za nas. Vi ste jedan dio rada za njih da ga obave. To se ne može izbjeći, bez razlike kako teška rasprava bila. Naše prisustvo direktno pridonosi rad dok smo mi tamo. Mnogo važnije, mi smo odgovorni Bogu za rad koji oni učine za nas. Restoranska industrija je različitija od mnogih drugih zanimanja. Posluga ne radi samo za restoran, već su tu kao dio društvo. Ustanova im daje minimalnu zaradu. Stoga, shvatljivo je da posluga radi za nagradu od patrona. Stoga posjećivanje restorana koristi kvalitetu rada koji posluga učini za njih. Onda računaju količini nagrade koji će dati posluži. Bolje, istaknutija, posvećena pažnja patronima znači veća nagrada. Manja pažnja manja nagrada.

Nagrada zarađena za posluhu prestavlja značajan dio njihove plate. To je prihod koji oni zarade. Oni moraju platiti porez na to, i kad im je to dato, to je rukovanje sa radom isto kao da ste ih Vi lično zaposlili da rade kod vaše kuće.

Razmislite nevjerovatno podrugivanje ove rasprave. Hrišćani koji održavaju Subotu shvaćaju da oni ne utječu na narod bućanja, zabavnih bašta, ili kazališnog rada na one što se nalaze tamo. Oni stvarno ne spotiču narod u ustanovama, apotekama, ili radnji cipela onih koji su na poslu. Svi ipak ne bi upotrebili istu logiku u ovim slučajevima. Zašto bi pojedinac mislio da je to nepristojno posjećivati ove radnje, i onda vjerovati da je to prihvatljivo da se ide jesti u restorane na Boži sveti dan?

Razmislite o pijaci. Mi ne gonimo radnike ovih ustanova da rade Subotom. Koliko naroda misli da je pravilno da se ide na pijacu Subotom, kupiti hranu, i onda donjeti je kući i skuvati je na Boži dan?

Kakva je razlika između ići na pijacu i ići u restoran? Ići u restoran možda je još gore. U restoranu, mi dodajemo možda različitu fazu rada da se uradi. Restoran mora da uradi dodati dio rada da se spremi hrana. Konobar mora da posluži sa hranom, i čistači suđa moraju to sve da sprema i operu.

4) Što Ako Mi Trebamo da Putujemo Daleko na Službu?

Danas Crkva Božija je mnogo razbacana nego u prošlosti. Kao rezultat mnogi moraju da putuju jako daleko na službu. Ako je ovo slučaj, to je pogrešno stati na putu i onda otići u restoran? Da li je ovo vrsta "vola u bunaru?"

Originalno Bog je zapovjedio svom narodu da ne izlaze iz logora Subotom. Danas mi imao automobile što nas omogućava da možemo putovati jako daleko bez malo napora. Isto tako, tehnologija nas snabdjeva sa različitim vrstama hladnjaka u koje možemo staviti hranu koja će ostati svježija za upotrebu.

Što znači da mi možemo pripremiti hranu (skuvanu a dan pripremanja) kad putujemo, ili čak poslije službe tog dana. Ovo bi nas omogućilo da održimo Subotu kako je to Bog zapovjedio i ipak otići na udaljeni zbor.

Takvo pripremanje u napred nije tolika smetnja, i ne bi trebali upotrebljavati naše nepogode kao izgovor da ne slušamo Boga da se ne pripravimo u napred. Daleko putovanje nije vo u bunaru. Kada je Hristos govorio Farisejima razjašnjavajući da oni mogu prestupiti Subotu da bi spasili živinče koje je palo u bunar, On je govorio o spasenju života i imanja. On se osnuo na stvarnu hitnu pomoć. Kad ima vremena da se pripremi u napred, Bog očekuje da se mi pripravimo za Njegovu Subotu tako da nama nije potrebno kupovati hranu u restoranima tog svetog dana.

Ako postoji neka smetnja u pripremanju dan ranije, ili jesti hladnu hranu na putu, onda tu možda može da postoji drugi izlaz. Zbor može da pripremi salu gdje oni mogu imati zajednički ručak Subotom. Svako može da donese ostatak, i onda grupa može da jede zajedno u društvu. Braća koja žive blizu službe mogu pozvati one koji dolaze iz daleka da ručaju sa njima u njihovim kućama. Ovo je u stvari što se radilo u ranijoj crkvi. Luka je napisao: "i svaki dan bijahu jednako jednodušno u crkvi, i lomljahu hljeb po kućama, i primahu hranu s radosti i u prostoti srca" (Djela 2:46).

Knjiga Djela Apostolska je istoriska knjiga koja dava divne opise prvog vijeka crkve. Naša braća u to doba nisu išli u Neznabožačke krčme. Oni su posjećivali jedan drugoga kuću, i održavali su vjeru koju su primili (Juda 3).

5) Da li su Božiji Sveštenici Izuzetak?

Ima nekih koji vjeruju da Boži sveštenici imaju pravu dozvolu kada se dođe do jela u restoranima Subotom. Ovo vjerovanje je zasnovano na riječima izrečenim od Isusa kao odgovor na optužbu protiv Njega i Njegove sljedbenike kada se trgali kokuruz Subotom. Vidite što je Isus rekao Njegovim opuziteljima koji su bili vjerske vođe u Njegovo vrijeme: "Ili nijeste čitali u zakonu kako u Subotu sveštenici u crkvi Subotu pogane, pa nijesu krivi" (Matej 12:5).

Neki zamišljaju da sveštenici rade sve ostale dužnosti Subotom što nebi bilo dozvoljeno pod normalnim okolnostima. Stoga, sveštenik može da upotrebi restoran da savjetuje članove ili kad putuje između mnogih crkvenih terena. Povrh svega, oni rade Božiji rad zar ne? Da li je ovo što je Isus rekao?

Ovaj stih ne dozvoljava svešteniku da jede Subotom u restoranu. Suprotno, Isus je govorio o privilegiji sveštenika sa obzirom na njihov rad u hramu.

Subotom, sveštenici su radili ono što im je zapovjedbano da rade. Oni su obrezivali djecu na osmi dan ako taj dan padne Subotom. Oni su trebali naložiti večernju i jutranju vatru. Oni su prinosili žrtve Subotom, i podižući životinje da bi obavili taj obred bio je težak fizički rad. To je bio rad koji su oni trebali da obavljaju u hramu.

Sveštenici nisu izlazili u svijet i radili Subotom. Oni nisu išli u Neznabožačke kafane i jeli tamo na dan koji je Bog prozvaao svetim. Ako bi, oni ne bi svakako bili ukoreni. Oni bi postali grešni!

Biti sveštenik ili učitelj to im ne daje dozvolu da krše Boži zakon. Možda u prošlosti, članovi crkve formirali su ideju da su sveštenici bili elitna grupa specijalnih ljudi koji nisu podpadali pod zakon kao što je to bio slučaj sa ostalima. Istina je da sveštenik treba dati primjer kako se održava Subota da bi drugi tako isto radili. Oni između svih nebi trebali ići u restoran na Boži sveti dan.

6) Što je sa Odmorom ili Dalekim Putovanjem?

Putovanje obično stvara problem da se pripremi za Subotu-program promjene i okolnost je različita. To ne znači da je priprema nemoguća. To jednostavno znači da veliki dio odluke je potreban.

Važno je shvatiti da je Božija crkva uključena u veliku borbu. Borba koja može ispitati kako smo obavezni Bogu koji nas je stvorio. Kad se dođe do Subote, naša obaveza može se izmjeriti sa našim stavom na taj dan-prosto rečeno: kako naš život osvjetljuje Božije riječi. Sledeće je od nekih ideja kako da se sredimo o Suboti kada smo na putu.

Neki moteli raspolažu sa kuhinjom i sa planiranjem, moguće je da se takve nađu prije nego Subota odpočne. Većina Hotela i motela imaju male hladnjake koji se mogu unajmiti dok ste u sobi. Putnici mogu također kupiti hranu u restoranu prije Petka večer, i upotrebiti hladnjak ad se hrana sačuva za slijedeći dan.

Drugi Izlaz

Čak ako i nema hladnjaka, tu postoji izlaz da se pripremi za sledeći dan. Moguće je da se kupi voće i povrće, i hrana kojoj nije potreban hladnjak. To se može jesti Subotom bez potrebnog pripremanja. Kad su Hristovi učenici bili

gladni Subotom, oni nisu išli van da jedu. Oni nisu išli da troše novac trgujući. Umjesto, oni su jeli zrnje ili kukuruz. Matej je napisao: "U to vrijeme išao je Isus u Subotu kroz usjeve: a učenici Njegovi ogladnjaše, i počehše trgati klasje, i jesti" (Matej 12:1).

Učenici nisu mislili da im je potreban kuvani ručak Subotom. Oni su jeli što im je bilo pri ruci. Kukuruz je bio sirov i neskuvan, ali je bio hranjiv. Oni su to jeli i bili su zadovoljni. Ne bi trebalo biti razlike sa Božim narodom danas.

7) Šta je sa Velikim Danom i Praznikom Sjenica?

Mnogo puta Boži narod smatra Praznika Sjenica kao primjer Božije dozvole Svojoj djeci da jedu u restoranima Subotom ili svetim danima. Što nam Božija riječ kaže o tome? Biblija nam daje jako posebna uputstva povodom našeg ponašanja na te dane.

Na sedmičnu Subotu i na dan Očišćenja Bog zapovjeda da se ne radi, čak ni pripremanje hrane. Povodom sedmične Subote, Bog kaže: "A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; tada nemoj raditi ni jednog posla..." (2. Mojsijeva 20:10). Povodom dana Očišćenja, opet nam je rečeno da potpuno ništa ne radimo. Bog kaže: "A deseti je dan tog mjeseca sedmog dan očišćenja; sabor sveti neka vam je, i mučite duše svoje, i prinesite Gospodu žrtvu ognjenu" (3. Mojsijeva 23:27).

Na ova dva sveta dana ništa se ne radi. Ipak, na godišnje svete dane, razlika postoji. Vidite ovu razliku: "Prvi dan biće sveti sabor; tako i sedmi dan imaćete sveti sabor; nikakva posla da se ne radi u te dane, osim što treba za jelo svakoj duši, to će te samo gotoviti" (2. Mojsijeva 12:16).

Vidite Bog kaže ni jedan posao da se ne radi na ove godišnje svete dane izuzev onog što je potrebno za pripremanje hrane. Zašto Bog dozvoljava da se hrana pripremi na Njegove svete dane kad On zabranjuje ovaj rad na Svoju sedmičnu Subotu. Boži godišnji praznici su jako specijalni i hrana je veliki dio njihova slavljenja. Stoga Bog kaže: "i jedite pred Gospodom Bogom svojim na mjestu koje izabere da ondje nastani ime svoje, desetak od žita svojega, od vina svojega i od ulja svojega, i prvine od stoke svoje krupne i sitne, da se učiš bojati se Gospoda Boga svojega svagda. Ako bi ti put bio dalek, te ne bi mogao odnijeti za to što je daleko od tebe mjesto, koje izabere Gospod Bog tvoj da ondje namjesti ime svoje, kad te Gospod Bog tvoj blagoslovi, onda učini u novac, i uzev novac u ruku svoju otidi u mjesto koje izabere Gospod Bog tvoj. I za te novce uzmi što zaželi duša tvoja, goveda, ovaca, vina ili drugog jakog pića, i što bi god zaželjela duša tvoja, pa jedi ondje pred Gospodom Bogom svojim, i veseli se ti i dom tvoj" (5. Mojsijeva 14:23-26).

U ovim stihovima, Bog razjašnjava da Njegov narod uzme desetak njihova uštedenog novca i da odputuju na mjesto Praznika. Tu oni mogu da kupe što im god srce želi. Da li ovo znači da oni mogu da kupuju tu hranu na ove svete dane?

Za vrijeme Praznika Beskvasnih Hljebova i Sjenica to je lepo da se ode u restoran za vrijeme ovih dana između svetih dana. Ipak, Veliki Dani treba da se održavaju svetim i to znači da se zanimanje ne smije voditi, i u trgovinu ne smije se mješati.

Sjetite se da sveti dani opisuju važan dio u Božijem planu vodeći prema Njegovom Carstvu i još čak dalje. Kad bude Carstvo Božije na ovoj zemlji, restorani neće biti otvoreni na svete dane. Boži narod neće obavljati poslove na

Velike Dane. Umjesto, narod će donositi svoje žrtve na mjesto gdje Bog stavi ime Svoje. Tu će sveštenici prinositi te žrtve i pripremaće ih. U to vrijeme onaj koji ih donosi i sveštenici ješće prinos zajedno.

Oni koji odluče da ponesu novac na Praznik ne će ići da kupi pečenicu u restoranu na veliki dan. Oni će upotrebiti svoj novac da kupe žrtveničku živinčad koje će prinjeti Bogu i jesti iste za vrijeme praznika.

Sveti dani su osnovani tako da se na njih ne radi. Sveštenici će raditi da propreme žrtveničko jelo alo oni neće biti plaćeni za to. Oni neće primati nagradu za svoj rad. Prvi dan je svet, i mi ne smijemo raditi idući u restoran na sveti dan. Možda konačnu riječ povodom ovog predmeta je izrekao Nemija. Vidite šta je on rekao: "i od naroda zemaljskih koji donosu trg ili kaku god hranu u Subotu na prodaju, da ne uzimamo u Subotu ni u drugi sveti dan..." (Nemija 10:31).

Konačno Mišljenje

Kad je Veličanstveni Graditelj Neba i Zemlje stvorio fizički svijet, On je izvršio glavni dio plana koji će na pokon dovesti čovječanstvo u Njegovu Familiju. Kao dio tog fizičkog stvaranja, Bog je stvorio zvijezde i planete isto kao Sunce i mjesec. Njegova svrha nije bila jednostavno da uljepša nebo. Kad se opiše ovaj rad, vidite što Božije riječi kažu: i po tom reče Bog: "neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan od noći, da budu znaci vremenima i danima i godinama" (1. Mojsijeva 1:14).

Ovdje Bog objavljuje da astronomska tijela su za "znak" i "vremena". Ove dvije riječi imaju veličanstven značaj i izražavaju veliku obavezu koju Bog ima u Njegovom planu spasenja. Riječ "znak" u ovoj riječi je *owth* i može se tumačiti kao "znak", "svjetionik" ili "obilježje". Ta je ista riječ upotrebljena od Boga kada je On opisao Njegovu Subotu (vidi 2. Mojsijeva 31:13, 17). Tu ima mnogo više. Jevrejska riječ za "vrijeme" u ovom stihu je *moed* i može se tumačiti kao "zakazano vrijeme". Božije zakazano vrijeme je Njegovo sveto vrijeme.

Božija Subota i sveti dani predstavljaju plavi nacrt plana koji se rodio iz neopisljive ljubavi od veličanstvenog Bića u opstanku. Bog želi da Njegov narod ima povjerenja u Njegovu mudrost kad se dođe do održavanja Njegove Subote i svetih dana. On je dao moralno upustvo u ovom predjelu. Njegov narod treba odbaciti sve što se ne odnosi na to upustvo. Kad Vi odlučite da idete u restoran Subotom gdje Vi stvarno mislite da On stoji?

Isus Hristos jednom je rekao svom narodu da budu svjetlo u ovoj svjetskoj tami. Oni trebaju da se Njihovo svjetlo vidi. Jednim načinom oni to mogu uraditi sa pravilnim održavanjem Subote. Subota je svjetionik koji obasjava istovjetnost pravog Boga-Tvorca.

Mi živimo u svijetu gdje svaki dan sedmice se održava od nekih vjera. Subota se održava od naroda koji govore da stvarno vjeruju u pravog Boga. Izgubljenih deset plemena Izrailja napustili su Subotu-i njihovo obilježje kao Boži narod. Subota je opomena ne samo ko je Bog već ko je Njegov narod.

Subota je također znak. Znak koji daje narodu važnu informaciju. To upućuje pojedinca u nešto ili nečemu. Subota je znak od Boga upravljajući čovjeka prema Sebi i Njegovom carstvu (Jevrejima 4:4-9). Ipak, Subota pokazuje oba pravca. Tako, dok taj znak nam označava ko je u stvari Bog, to je također znak Bogu o nama. Ne samo da nas Bog vidi kad održavamo Njegovu Subotu, On vidi način ZAŠTO i kako je mi održavamo. Naše ponašanje Subotom je znak

Njemu. To pokazuje stepen naše ljubavi i odanosti Njegovom putu. Viditi to kao nešto drugo jeste velika greška.

Subota je znak, opit, kako hoćete. To je Božiji pokazivač da li ćemo ili ne hoditi pod Njegovim autoritetom (2. Mojsijeva 16:4). Način kako mi poštujemo Subotu je naša objava Bogu kako se mi pokoravamo tom autoritetu. Subota je veliki ispit.

Da li ćete vi položiti taj ispit?

Dio 2

Sedam Ljudskih Razlaganja

Opovrgavanje Sedam Mnogo Popularnih Rasprava Istaknutih od Onih Koji Prodavaju i Kupuju Subotom.

Ko Odlučuje Kako se Treba Služiti Bogu?

Nekoliko godina u nazad dugo vremeni član glavne Protestanske dominacije počeo je da postavlja neka pitanja povodom tradicije njegove crkve. Mnogo upadljivo u toj tradiciji bili su praznici i sveti dani propovjedani od njegova sveštenika i prihvaćeni od njegovih pristalica kroz njihov cijeli život.

Rastući kao dijete, ova osoba je vjerovala u te tradicije on je volio Božić sa nakitima i poklonima. On je očekivao Uskrs sa čokoladom i igračkama. To su bili tako veliki dani. Ko ih ne bi volio?

Kasnije kao odrastao momak, ovaj pobožni čovjek pokušao je da ispita značaj ovih blagdana, postepeno stvari koje je on smatrao da su istina postajali su sve netačniji. Svakako, Isusovo rođenje je napisano u Bibliji, ali očevitna odsutnost bio je ma koji dokaz ovog događaja da se održavao od apostola ili ranije Novog Zavjeta Crkve. I ako je Isusovo vaskrsnuće zauzelo veliki dio jevanđelja, ranija crkva je održavala Duhovdan a ne Uskrs. Čak i obično proučavanje ovih praznika pokazuje da njihov početak nije došao iz zapisa već iz starih Bezbožničkih praznika posvećenih za obožavanje beskrajni red božanstva, ali nikad Bogu iz Biblije.

Mladićevo proučavanje dovelo ga je do Subote, i još jednom, dugoročni stav običaja crkve izgledao je da se suprostavlja Bibliji. Dok je on produžio sa proučavanjem ovog predmeta, on je otkrio da je Isus i Njegovi apostoli kao i ranija Novog Zavjeta Crkva održavali su sedmi dan Subotu, a ne Nedjelju kako se to učilo.

Začuden ovim novim otkrićem, on je došao koe svog sveštenika za odgovor. Ipak, umjesto odgovora, izgledalo je da se svodi na izgovor. Njegov sveštenik je rekao da to nije važno koji dan Hrišćani održavaju "Bog gleda na srce". On je onda pokušao da razjasni da Nedjeljna služba i sveti dani kao što su Veliki Petak, Palmska Nedjelja, Čista Srijeda, i Korizma u stvari povećava značaj "vjere" i upućuje vjerenike u dublje razumjevanje jevanđelja. Stoga, Bog ne može biti protivan takvoj tradiciji.

Dok se sastanak produžio, mladićev sveštenik grčevito je štitio svaki taj praznik održavan od crkve. Čak jednom on se osvrnuo razjašnjavajući da svijet kakav je sada, sa svom svojom zapetljanijom, čini nemogućim da se održava Subota kako je opisano u Bibliji. Onda se prepirao da je Božić jako divan sveti

dan jer ima veliki upliv na djecu, dok je Uskrs također bio tako divan pošto se vidi kao jevendeljisanje nevjernika o Hristovom vaskrsnuću. Za vrijeme ovog sastanka, ovaj sveštenik je sugerirao da su sveti dani koje je Isus održavao i Njegovi apostoli bili su legalistični i teški i oni koji su ih održavaju danas jedni su smao-pravedni.

Kada je ovaj mladić napomenuo da tumačenje njegova sveštenika ne može biti podržano od zapisa, njegov sveštenik postao je jako srdit. On je optužio ovog maldog čovjeka da je farisejac i nepodnošljiv. I jednom ga je čak nazvao "Judejcom". Onda je sveštenik sugerirao da ovaj maladić traži odgovor u svom srcu. Nikada ovaj sveštenik nije savjetovao da uzme Bibliju i da traži Božiji odgovor na istinu.

Kada je ovaj mladić ustao da napusti sveštenikov ured zastao je i onda postavio poslednje pitanje. "Gospodine", on je rekao "Da li Biblija bilo gdje bar u tanjini daje čovjeku vlast da odlučuje sam po sebi kako on treba služiti Bogu"?

Tu postoji duboka i kvalitetna snaga u ovom pitanju pošto prolazi do žgloba vjere objavljene u vašoj Bibliji. To je pitanje koje bi trebalo biti na usnama svakog pravednog Hrišćanina. Tragično, ipak, to nije.

Čovječanstvo kroz vjekove stalno je pokušavao vjerovati u Boga po svom vlastitom uslovu. Kao rezultat tog stava, čovje je iskroio beskrajnu vrstu vjera svi tvrdeći da služe nekoj velikoj koristi. Čak i u Hrišćanstvu tu postoji stotine raznih dominacija sa radikalno različitim vjerovanjem. Ipak, svaka od ovih vjera tvrde da su oni "Biblijska vjerska crkva". Kako je to moguće?

Pitanje Odgovoreno

I ako sveštenik nije odgovorio maldiću na pitanje, Biblija stvarno može. Zapisi izjavljuju sa velikom snagom da čovjek nema moralnog autoriteta da odluči sam od sebe kako će on vjerovati u Veličanstvenog Tvorca Neba i Zemlje. Bag sam ima taj autoritet. Povrh toga, oboje Stari i Novi Zavjet misle dukčije. Razmotrite samo nekoliko primjera:

Kada je govorio djeci Izrailja, Bog im je jednom rekao da ne ispituju o drugim vjerama i da nikada ne pokušavaju prisvojiti takve vjere u istinu koju im je On dao (5. Mojsijeva 12:30-31). On je tad izrazio jedan čvrst princip povodom stava kako se treba Njemu vjerovati. "Što vam god Ja zapovjedam sve držite i tvorite, niti što dodajte k tome ni odmuzmite od toga" (5. Mojsijeva 12:32).

Ovdje, Bog kaže da prava vjera je označena od Njega, a ne od čovjeka. Bog sam od sebe ima tu moralnu vlast da odluči kako mu se treba služiti. Žalosno, da je taj princip starog Izrailja stalno bio ignorisan. Biblija je kronika tih upornosti. Razmotrite samo dva primjera.

Primjer 1

Kada je Mojsija bio na gori Sinaju primajući Deset Zapovjesti, Izrailj je zahtevao od Arona da im napravi zlatnog bika tako da imaju idola da ih vodi. Kad je ovaj idol bio napravljen, Aron je imao smjelost da objavi to kao dar pravog Boga koji je izveo ove robove iz ropstva. S ovim idolom na istaknutom mjestu za ovaj oslobođeni narod, Aron je izjavio "sjutra je praznik Gospodnji" (2. Mojsijeva 32:5). Zamislite svrhu tog stava. Dok je Bog zapovjeda Mojsiji da ne prave bilo kakav rezani lik (druga zapovjest), Aron je već napravio zlatnog bika za Boži narod da mu služe. Kad je Bog vidio ovaj pokušaj upotrebe Egipatske

tradicije, On je bio tako srdit čak preteći da će ih uništiti za takav stav (2. Mojsijeva 32:7-10).

Primjer 2.

Kasnije, kada je Izrailj bio Monarhija pod kraljom Saulom, Bog je kroz svog proroka Samuila dao je jasno upustvo kako trebaju izvesti rat protiv Amalika (1. Samilova 15:2-3). Ipak, kako je rat napredovao, Saul je učinio neke promjene tim upustvima (stih 9).

Kada se borba završila, Samuilo je došao kod Saula i upitao ga je zašto on nije poslušao Božiji savjet povodom rata koji su baš dobili (stih 10-14). Saul je odgovorio razjašnjavajući da je on mislio da će njegov stav ojačati Izrailjevo vjerovanje u Vječnog (stih 15). Zamislite čovjeka, čak i kralja, stvarno misleći da on zna bolje nego Bog o služenju. To je u stavri što je Saul smatrao.

Ovo su samo dva od mnogih Starog Zavjeta primjeri gdje su djeca Božija pokušali da učine Njemu "nešto bolje" kad je u pitanju odbrana vjere. Žalosno, takav primjer odbrane nije ograničen starom narodu Izrailja. Novi Zavjet također opisuje nekoliko primjera Božijeg naroda koji su mogli nekako da odluče sami od sebe kako trebaju da vjeruju Boga Abrahama, Isaka i Jakova.

"No zaludo me Poštuju"

Jevandelje po Mateju i Marku navode događaj u kom je Isus bio ukoren od vjerskih vođa Njegovih dana zato što su Njegovi učenici prestupili "tradiciju starješina" (Matej 15:1-2; Mark 7:1-5). Isus je ukorio ove optužbe ovih "pious" ljudi koji su držali svoju tradiciju smatrajući da ima veliku moralnu moć nego Boži zakon. Vidite što im je rekao: "...Dobro je prorokovao Isaia za vas licomjери, kao što je pisano: ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od mene. No uzaludo me poštuju učeći naukama, zapovjestima ljudskim. Jer ostaviste zapovjesti Božije, a držite običaje ljudske, pranje žbanova i čaša; i druga mnoga takva činite. I reče im: dobro ukidate zapovjest Božiju da svoj običaj sačuvate" (Marko 7:6-9).

Istoria Odbrane

Čisto, priča čovječanstva je priča drskosti. To je priča čovjeka misleći da on može sam odlučiti kako će on služiti Bogu koji ga je stvorio. Opasnost takve drskosti je potresna i čak preteća onima koji sebe smatraju pravim vjerenicima. Vidite ozbiljno upozorenje dato od Isusa povodom onih koji vjeruju da oni mogu služiti Bogu po svom svatanju. "Ne će svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko; već koji čini po volji Oca Mojega koji je na nebesima. Mnogi će meni reći u onaj dan: Gospode! Gospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojim imenom davole izgonili, i tvojim imenom čudesa mnoga tvorili? I tada ću im ja kazati: nikad vas nijesam znao; idite od mene koji činite bezakonje" (Matej 7:21-23).

Ovdje, Mesija izjavljuje sa velikom važnošću da jednostavno priznavati "Isus je Gospod" nije dovoljno. Bog zahtjeva djela. Vjera Njegova naroda treba biti živa vjera (Jakov 2:20). Jedan koji izražava podpunu obavezu prema Velikom Bogu Nebesa. Takav odsjaj izražava poslušnosti Bogu i Njegovom zakonu.

S ovim na umu, veliko pitanje suočava Božiji narod danas čvrsto je povezan sa upozorenjem Isusa izraženog u Službi na Maslinskoj Gori.

Da li Vi Slušate Boga Nebeskoga Ili Ste Zarobljeni Tradicijom Čovjeka?

Dio Drugi Subotnog Opita oslovljava sedam mnogo popularnih rasprava proglašenim od održitelja koji objeduju u restoranima Subotom. Za neke, to je bila tradicija. Dok budete razmišljali o raspravi koja slijedi, upitajte sebe lično jedno važno pitanje: "Da li Biblija igdje sugerira da čovjek ima pravo da odluči sam od sebe kako će da služi svom Tvorcu?" Shvaćajući ovu jednu istinu, riječi koje slijede postaće jako čiste.

Sedam Popularnih Rasprava

Pored velikog dokaza zapisa koja opominju Božiji narod da odusanu pohađanja restorana Subotom, ova aktivnost još uvijek se održava od Njegove crkve. Sledeća su od sedam popularni razlaganja unapređena od sveštenika i članova isto koji pohađaju restorane Subotom. Dok čitate pojedino rasprave, primjetićete sličnost između njih i onih naprednih iz Protestanskog svijeta kad opravdavaju mnoge tradicije koje su im tako drage.

Rasprava 1.

"Milenijski Okus"

Jedna od mnogo važnih raspravaa navedenih od onih koji često pohađaju restorane Subotom je da takva navika u stvari učvršćava održavanje tog dana. Vidite riječi jednog dugoročnog evangeliste koji priznaje da on i njegova žena ručavaju često vani Subotom, obično Petkom u veče:

"Ne mogu zamisliti da ne izađemo u restoran Subotom. To je jako milenisko ukazivanje-jako ukusan ručak i divno drugarenje".

Ovaj evangelista ističe interesantnu stvar. Odnoseći se na njegovo shavtanje, sjediti u lijepom restoranu čini Subotu mnogo ugodnijom na Božije carstvo. Šta bi ovaj vođa rekao onima koji ne mogu da učestvuju u takvoj aktivnosti? Da li je njihova Subota nekako manja zato što oni moraju da jedu u svojim kućama? Što se dogodi kad se ode u Pita radnju ili brzo pripremanje hrane restorane Subotom? Da li bi ovo bilo skladno sa slikom milenija?

Biti siguran, idući na ručak u dobar restoran je iskustvo koje može donjeti zadovoljstvo. To je također istina da će milenijum biti vrijeme nezamišljenog bogastva i napredka. Da li tu postoji neko povezivanje između ići u restoran Subotom i carstva koje navodno opisuje? Odgovor na ovo pitanje je izrazito, NE! u stvarnosti, izlaziti Subotom ne samo da se suprostavlja Božijem carstvu, to ustavri prestavlja carstvo ljudsko.

U stavri raskošan restoran ne čini niša bolje ustupnim ako odemo i kupimo gotovu hranu u "brzo opremljenim radnjama". Takav postupak ne čini ovaj dan SVETIM ili POSVEĆENIM. To ne pokazuje razliku Subote niti njenu svrhu. Umjesto to uzima vrijeme koje pripada Tvorcu Neba i zemlje i uživanje u divnom krugu. Nije važno koliko je ovaj crkveni vođa tvrd, ovakav stva ne slavi Boga niti to opisuje Njegovo carstvo. Razjasniti taj stav razmotrite sledeća pitanja.

Da li će biti restorani otvoreni Subotom za vrijeme milenija?

Da li će Boži narod održavati ih kad se Isus Hristos vrati i uspostavi Svoje carstvo na ovoj zemlji?

Bez sumnje da bi bilo koji ozbiljni Subou-održavajući Hrišćanin oklijeva ako bi mu bilo postavljeno ovakvo pitanje. Odgovor je: "Svakako da ne"! Ovo je razlog, kako može nešto da se radi ako nije dio Božijeg carstva to bi bilo oprečno Njegovom zakonu, koji opisuje to carstvo? Istina je: to je nemoguće!

Pogrešno shvaćanja ovog evangeliste vjerovati da je nešto divno i da je zadovoljstvo, treba biti dobro. U drugoj riječi "to ne može biti pogrešno ako se osjeća dobro". Ovo isto shvaćanje unapređeno je od Protestanskog svijeta u odbrani beskrajne različite tradicije koja im je mila.

Poslije svega, Božić je lijep i uči djecu o rođenju Isusa; treba da bude dobar. Uskrs je divan i uči djecu o Njegovom vaskrsenju; to, isto, treba da je dobro. Vjerovanje da je dobrota nečega može se odlučiti sa osjećajem koje donese nije ništa novo. Ova linija mišljenja bila je sredina cijelog krivovjersva uspostavljena od čovjeka tražeći kako da služi Bogu.

Stvar je u tome da stav ponekad izgleda i osjeća se ne označava morani stav sa Tvorcem i Svedržateljem Svemira. Bog je sam sudija što je dobro a što nije. On je veliki moralni autoritet. Njegova osuda svijetli se u Njegovom velikom moralnom zakonu: Deste Zapovjesti. Ako čovjek stvarno želi da dozna što je milo njegovom Tvorcu, on treba Njega pitati. On treba tražiti Njegovu mudrost u Njegovim riječima. Kad se dođe do Njegove Subote-kupo-prodaje, Božija riječ je jako jasna. "I od naroda zemaljskih koji donosu trg ili kakvu god hranu u Subotu na prodaju, da ne uzimamo u Subotu ni u drugi sveti dan..." (Nemija 10:31).

Nemijeve riječi nisu dvoumne. U stvari, one ne mogu biti jasnije: Boži narod ne može kupovati stvari i služiti na Njegovu Subotu ili svete dane. Kasnije, je Nemija bio mnogo odlučniji kada se osvrnuo na ovaj predmet. U to vrijeme on je u stvari zaključao vrata Jerusalima i zabranio je trgovcima da ulaze u grad Subotom (Nemija 13:15-21). Teško je zamisliti da bi ovaj veliki sluga Boži išao u restoran Subotom koja opisuje Božije milenumsko carstvo. Nemija je to smatrao kao pretnja Božijem narodu.

Druženje Subotom i Restorani

Neki mogu tvrditi da posjećivanje restorana Subotom je prihvatljivo Bogu zato što oni tamo rade. Poslije svega, Boži narod ide tamo da razgovara o Bibliji i carstvu. Kako onda to ne može biti Njemu ugodno?

Opet, ova rasprava obuhvaća isto rezonovanje upotrebljeno od Protestanskog svijeta kada oni opravdavaju održavanje Subote kao svoju Subotu. Svake Nedjelje oni čitaju Bibliju, pjevaju pohvalne pjesme Bogu i mole se da dođe Njegovo carstvo. To bi trebalo biti Njemu zadovoljavajuće. Da li Subotarski Hrišćani stvarno vjeruju ovoj raspravi?

Kroz ljudsku historiju, čovjek je stalno pokušao da dokaže svoje ponašanje da pokrije to sa djelom dobrote. Ipak, kad se stvarno udete u to, govoreći o Bogu dok radi Subotom sadrži istu moralnu težinu kad se govori o Bogu dok jede hljeb sa pršutom. Problem nije sa razgovorom već sa djelom.

"Izidite Iz Nje Moj Narode"

Najveća aronija posjećivanja restorana Subotom je da ova navika u stvari označava jednu od najvećih popularnih tradicija ovog svijeta. U Americi, mnogo više naroda posvećuje restorane između Petka i Subote veće nego drugih 24 časa vremena. Postoji veliki dio restorana čije ime prihvaća osjećaj ove tradicije. Taj osjećaj se izražuje "Hvala Bogu te je Petak".

Bez razlike kako to neki nastoje uporno da brane tradiciju pohađanja restorana Subotom, to se jednostavno ne podudara sa zapisima. Čista istina je jasna i prava. Objedovati Subotom nije Božanstveno; to je svjetsko! To je tradicija čovjeka—jedna koja se održava od svijeta koji se ne brine o Veličanstvenom Bogu Neba i Njegovom skoro-dolazećem carstvu. Teško je zamisliti običaj koji stoji u velikoj razlici Tvorca i Njegovog zakona.

Tragično, hiljade Božijeg naroda vide ovo djelo kao bezazleno. Ipak, velikim djelom, njihovo razlaganje je samog sebe služenje. Oni su ništa manje nego pokušaj da racionališu ponašanje koje je sada postalo navika - tradicija koja izgleda samo početak. Ne varajte se: Bog nije izmislio odlazak u restorane na Njegovu Subotu. To je tradicija svijeta koja ne poznaje Njega. Bog je upozorio svoj narod da budu na oprezu da se ne upletu u običaje i tradiciju ovog društva koje je odvratno Njemu. Vidite što Bog kaže:

"Izidite iz nje, narode moj, da se ne pomješate u grijeh njezine, i da vam ne naude zla njezina" (Otkrivenje 18:4).

Oni koji posjećuju restorane Subotom misleći da je to pravilna aktivnost koja predstavlja milenisko doba, trebaju da malo bolje razmisle. Kad se ta milenija carstva vrati, Božija Subota i praznici će biti poštovana odnoseći se na Njegovu upustvo, a ne na ljudsku tradiciju.

Rasprava 2

"Zamršeni Svijet"

Održavši govor povodom pravilnog održavanja Subote, istaknuti sveštenik Božije Crkve oslovio je predmet pohađanja restorana na ovaj dan. Bilo je jasno iz njegove izjave da tu nema nikakvog problema sa takvim stavom. Ističući, ovaj sveštenik u stvari sugerirao je da savremeni stav i narav ovog svijeta danas čini nemogućim da se održava Subota onako kako je opisano u zapisima. On je naročito istakao Božije upustvo povodom "kupovine" i "prodaje". Ovaj čovjek nije se protivio činjenici u Starom Zavjetu, kupovina i prodaja Subotom bila je protiv zapisa. Ipak, zasnovano na naravi savremenog svijeta, kupovati i ne prodavati bilo bi jako nepraktično kao kame posrtanja Božijem narodu.

Odnoseći se na ovog sveštenika, Boži narod danas često kupuju i prodavaju Subotom čak da to ne shvaćaju. On je naveo kao dokaz da mnoge kuće u modernom svijetu imaju sredstva kao što su plin, struja i voda. Ovaj sveštenik se brani upotrebom ovih sredstava Subotom, Boži narod ne samo da ih plaća, već omogućava ova sredstva da se uzdržavaju od zaposlenih ovih dana—običaj koji tehnički pestupa Božije upustvo zabranjujući drugima kao "stranac među tvojim vratima" (2. Mojsijeva 20:10) da radi umjesto Njegovog naroda Subotom.

Ovaj jako cijenjeni sveštenik pomakao je jako neobični talas logike svojim argumentom. Njegovo rasuđivanje zasnovano je na obećanju pošto Vi nemate vlasti nad onim što je iza vaše kontrole, Vi ne trebate izražavati takav autoritet nad onim koje je pod vašom kontrolom. Stoga, kupovati i prodavati Subotom je dozvoljeno u današnjem svijetu. Iinteresantno da je ovo isto tumačenje bilo

upotrebljeno plodno od Protestanskog svijeta kao odobrenje za ne održavanje Subote podpuno.

Teško je smatrati ovaj argumenat ništa drugo nego omjedeni pokušaj tumačenja običaja koje nigdje nije podržano u zapisima. U bitnosti, to upotrebljava tehnologiju i napredak da omalovaži Božiju riječ. Slijediti ovakvu raspravu to je logičan zaključak, da ovaj sveštenik predpostavlja ako bi svijet u vrijeme Nemije bio tehnološki napredan ako što je danas, Nemija nikad nebi zabranjivao trgovcima da ulaze u Jerusolim i prodavaju svoju robu Subotom. Da li iko vjeruje da bi ovo bili takav slučaj?

Prikazati kao glupo takvo shvatanje je, zamisli kako bi se to moglo upotrebiti za jelo nečiste hrane. Rasprava bi izgledala recimo ovako: Pošto je sva hrana u restoranima spremljena na zajedničkom radnom mjestu, čista hrana dolazi u dodir sa nečistom hranom. Potom mikroskopske čestice nečiste hrane dolaze u dodir sa čistom hranom koju Vi uživajte u pet zvijezda restoranu. Ako je to tako, onda Vi možete slobodno naručiti jastoga pošto ste moža to imali sa hranom koju ste jeli.

Da li bi ovakva rasprava ikad ubjedila vas da naručite sendvič sa pršutom kada odete u restoran? Svakako da ne bi. Pošto je očevidno da Bog očekiva Svoj narod da izražavaju odluku nad stvarima koju mogu kontrolisati, a ne što ne mogu. Izbor što Vi jedete također je kad Vi jedete pada pod tu kontrolu. Ako Vi ne jedete senvič sa pršutom znajući da Božiji zakon to ne dozvoljava, onda zašto vi kupujete i prodavate Subotom—što je zabranjeno od istoga Boga.

Prava istina povodom objedovanja u restoranima Subotom nije samo razjašnjena riječima Nemije, već također primjerom Božijeg naroda kroz Bibliju. Nema ni najmanjeg primjera da je bilo koji šampion vjere bio upleten u takve obrede.

Istina je da su Isusove učenici trgali kukuruz Subotom (Matej 12:1-8), ali uvidan nedostatak ovog djela bio je da Isus i apostoli nisu kupovali to. Isto, oni nisu pokušali da uzmu nekoga da im to uradi i da im pripreme. Što su učenici uradili je isto kao što bi neko ubrao jabuku sa drveta i jeo je šetajući se Subotom. Ovaj stav možda je uvredio fariseje ali nije poremetio zapise. Uspoređivati ovo sa odlaskom u restoran Subotom je kao usporedbom žetve Subotom. U stvari to nije ono što se dogodilo.

Svešteniku koji ističe argumenat "'zamršenog svijeta" razmotrite sledeća pitanja povodom mileniskog carstva Božijom Subotom opisanog: Da li će postojati tehnologija u carstvu? Zapisi predpostavljaju DA. Da li će kuće u carstvu raspolagati tehnologijom? Opet, zapisi predpostavljaju DA. Da li će restorani biti otvoreni Subotom za vrijeme Milenija? I da li će Boži narod ići tamo na ručak na sedmi dan? Ovdje su zapisi jako jasni povodom toga.

Bez razlike kako će tehnologija biti napredna u Božijem carstvu, jedan stvar je sigurna, Njegov moralni zakonik—Deset Zapovjesti—bi će na djelu i Njegov narod će poštivati svaku od njih kako On to zahtjeva-obuhvaćajući i četvrtu.

Rasprava 3

"Stroga Poslušnost je Farisejska"

Mnogo obična tvrdnja unapređena od posjetioca koji idu u restoran Subotom je ta da oni koji se ne slažu s njima su samopravednici. Ovo tumačenje je neobično u tom to nije jasna odbrana tog običaja, već rađe optužba onih koji

vjeruju da je to pogrešno. U drugoj riječi, ova optužba nije dokaz ići u restoran Subotom je prihvatljivo Bogu, već je rađe osuda onih koji bi ispitivali takvu aktivnost.

Interesantno je da ova ista tvrdnja je upotrebljavana od Protestanskog svijeta kada ukoravaju Boži narod čak samo za održavanje Subote i svetih dana. Također je podrugljivo da mnogi od tih vođa koji su sustavno izopačili doktrinu Božije crkve kroz prošlih 15 godina sad smatraju one koji se drže prave vjere kao "samopravedna Farisejska vrsta".

Što je Farisej?

Danas izraz "farisej" je jedan od najviše istaknutih u vjerskom riječniku. Odnosi se na osobe označene kao da su puni drskosti i uobraženosti i bezvrijedni bilo kojeg sažaljenja. To predpostavlja da je nosioc ove oznake legalista, odan radu ali ne ljubavi. Fariseji su hladni i neosjetljivi. Oni su osudljivi i drski. Brzi su na osudu a spori na oprostjenje. I kobi se god usudio da ispituje običaj kao nevin djeleći obred sa bratom u restoranu Subotom mora biti Farisejac. Da li ovaj izraz pravedno označava one koji odustaju da odlaze u restoran Subotom?

Oni u Božijoj crkvi koji upotrebljuju ovu cedulju trebaju biti savjetovani da pažljivo razmotre što takva optužba znači i kako Bog sam shvaća taj izražaj. Što je Farisej u Božim očima? Moguće je da ovi koji sprovode ovu optužbu su krivi baš od onoga od čega oni optužuju druge?

Oni koji vjeruju da protivnik ide u restoran Subotom postali su fariseji, razmotrite sledeće pitanje: Da li je jelo beskvasnih hljebova za vrijeme proljetne sezone svetih dana farisejski? Što je sa postom na Dan Očišćenja? Da li je to Farisejski? Što je sa pranjem nogu jedan drugom na Pashu? Ili putovati daleko na mjesto za osam dana svake sezone? Da li je ovo održavanje farisejsko? Što je sa uzdržavanjem od nečiste hrane? Ili desetka? Što je sa odbijanjem da se održava Božić i Uskrs, ili čak rizik velike personalne i fizičke povrede? Da li je to farisejski da se ponašate u vašem životu takvim načinom?

Kad se dođe do Subote, trebali se uzdržati od posla? Da li je to farisejski? Što je sa odbijanjem raditi što je vama mило Subotom? Das li je to farisejski? Kada bi Vi postavili ova pitawa većini "istaknutog Hrišćanstva", oni bi možda odgovorili "DA!" Ali šta je sa Božim narodom? Kako bi oni smatrali život koji su oni izabrali? Da li je to farisejski? Mnogo važnije, kako Bog vaše Biblije gleda samopravednost kad se dođe do poštivanja Njega?

Biti siguran, stav samopravednosti je odvratno Bogu i smrtni neprijatelj Njegovom Carstvu. To je forma idolopoklonstva, prestup prve zapovjesti. U prvom vijeku, Fariseji su bili jako brzi da navedu zapise, ali njihov život je bio ispunjen velikim osjećajem samopravednosti. Ove duhovne vođe oslonjali su se na tradiciju starih da bi zaštitili njihovo vjerovanje. Oni su uvidali ove tradicije mnogo značajnije u njihovom životu nego Boži zakon. Isus je smatrao ovo licomjerstvo tako bezvrijedno da je za vrijeme posljednih dana Njegova života On je ukorio Fariseje koji su bili ispunjeni sa tolikim uobraženjem (Matej 23). S ovim na umu, neka važna pitanja trebala bi se postaviti. Razmislite ovo:

Da li je odbiti ići u restoran Subotom farisejski? U drugoj riječi, da li je to zasnovano na tradiciji ili Božijoj riječi? Da li je odbiti kupovati i prodavati Subotom farisejski? U drugoj riječi, da li je to osnovano na tradiciji ili Božijoj

riječi? Kad se Nemaja prepirao sa vođama Jude pošto su oni kupovali i prodavali Subotom, da li je on postao farisejac?

Isus Protiv Fariseja

Jedna od najvećih optužbi ikah učinjena od Isusa Hrista protiv vjerskih vođa Njegovih dana bila je ta da su ovi učeni ljudi prihvatili tradiciju koju su smatrali velikom moralnom obavezom većom od Božijeg zakona (vidi Marko 7:9). Zamislite imati takvu drskost. Ovi ljudi su smatrali da oni znaju bolje od Boga Samog kad se dođe kako se treba služiti. Ali što Veličanstveni Tvorac misli o tradiciji čovjeka koja je upletena u služenju jednom pravom Bogu?

Biblija nam apsolutno govori jasno da tradicija čovjeka nema mjesta u služenju Bogu. Dalje, oni koji vjeruju da mogu odlučiti sami od sebe što je prihvatljivo Tvorcu Neba i Zemlje, trebaju razmotriti što je veliki prorok Jeremija rekao o ljudskoj sposobnosti da učine takvu odluku: "Znam, Gospode, da put čovječiji nije u njegovoj vlasti niti je čovjeku koji hodi u vlasti da upravlja koracima svojim" (Jeremija 10:23).

Usprkos što ljudstvo vjeruje, čovječanstvo nikad nije imalo sposobnost da odredi kako da vjeruju u Boga iz Biblije. Svaki pokušaj takvog stava suočio se sa podbačajem.

Biblija otkriva da je Bog Veliki Moralni Autoritet Svemira. To je Njegova mudrost koja se treba poštivati. Za vrijeme Njegova zemaljskog života, Isus Hristos je shvatio ovaj beskrajni princip. I ovo shvaćanje vodilo ga je u svakoj odluci koju je On ikad donio. Biblija je izjavila bez doumljenja da čak i Isus nije se oslanjao na Svoju vlastitu mudrost. Vidite Isusove riječi: "Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju oca koji me je poslao" (Jovan 5:30).

Ako se Isus nije oslanjao na Svoju mudrost, zašto bi se onda onaj ko se zove pravi vjerenik oslanjao na svoju mudrost? Zapisi govore jako obilno i jasno da Bog nije mnogo ubjeđen sa ljudskom mudrošću (vidi Priče 14:12; Jeremija 17:9). Takva mudros je pokrenuta iz ljubavi pravičnosti. Bog voli pravičnost. I Njegov zakon, Deset Zapovjesti, izražavaju tu ljubav. Biblija izjavljuje da je Božije srce sklono prema onima koji imaju ljubav prema Njegovim riječima. Vidite što Bog kaže kroz proroka Isaiju: "...ali na koga ću pogledati? Na nevoljnoga i na onoga koji je skrušena duha i ko drkće od moje riječi" (Isaia 66:2).

Tu je duboka istina u ovim riječima. Ovdje Bog otkriva da Njegov zakon treba se poštovati sa velikim poštovanjem i obzirom. U pravom smislu, treba se ga bojati. Tragično, Fariseji u Isusovo vrijeme podbacili su da izraze pravilno poštovanje prema Božim riječima. Oni su smatrali da mogu učiniti bolje nego On kad se dođe do zapisa. Pogrešili su.

Onima koji tvrde da je osoba koja ne ide u restorane Subotom izgledaju farisejski, upitajte sami sebe.

Ko Strijepi od Božijih Riječi? Ko voli svoju nadu i boji se posqedica?

Nemija svakako je. Njegove proste riječi povodom kupovanja i prodavanja Subotom je dokaz kako je on bio odan Božijem zakonu (Nemija 13:15-21. Kad

se pogleda na crkvu danas, ko je taj veliki slauga? Oni koji objeduju Subotom, ili oni koji ne?

To nije samopravednost da se ne ide u restoran Subotom. To je samopravednost koji vjeruje da možeš uraditi drukčije. To su oni koji "vrte" Božiju riječ da bi imali svoju tradiciju. Oni vide Boga popustljiva sve ono što oni rade. Onima "Novog Zavjeta Farisejima", Bog daje ovo upozorenje: "Jer će svako djelo Bog iznijeti na sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla" (Knjiga Propovjednika 12:10).

Tumačenje da će Bog nekako dati narodu slobodan prolaz koji objeduju na dan koji je On učinio svetim, rasvjetljuje veliku uobraženost. U stvarnom smislu, to je Farisejski. To čini Božiji zakon bez učinka. To označava podpuni nesporazum s Božim riječima. Božija upustva su čvrsta. Njegov zakon je apsalutan. Božije riječi ne zahtjevaju ljudsko "okretanje" to zahtjeva ljudsku poslušnost. Kupovati i prodavati Subotom je opit poslušnosti. Samopravednik će odbaciti taj opit. Oni koji strepe od Njegove riječi poslušaće.

Što najbolje opisuje Vas?

Rasprava 4 "Ja nisam Odgovoran"

Jedan od popularnih rasprava unapređenih od protestanata objedujući Subotom je da oni koji poslužuju radili bi svakako. Ako je ovo slučaj, tu nema onda prestupa četvrte zapovjesti koja zabranjuje rad "sluge" i "sluškinje" pod upravom gospodara Subote (2. Mojsijeva 20:10).

Čak i ako bi Vi prihvatili ovu raspravu, to promašuje glavni cilj. Stvar dali ili ne ići u restoran Subotom nije o onima koji tamo rade na taj dan jeste o održitelju Subote i kako on ili ona poštuju četvrtu zapovjest. U drugoj riječi, i ako neki odaberu da tamo rade, šta je sa onima koji odaberu poslušnost.

Što Bog očekuje od ovog naroda povodom njihova ponašanja na Njegovu Subotu?

Danas mi živimo u svijetu gdje ogromna većina naroda na zemlji prestupa Božiji zakon bez razmišljanja. A razlog je taj što zakon nije stvaran njima niti Svemogućí Bog koji ga je postavio. Postoje nekoliko mjesta gdje ovaj stav nemarnosti je više očevidan nego ljudski pristup Božijoj Suboti i svetim danima. Velikom djelom, narod okolo svijeta rade svoj obični redoviti posao na ove dane. Oni traže svoju volju. Oni se zanimaju svojim vlastitim zadovoljstvom. Za njih, Subota nema razlike od ostalih drugih dana.

Obično Petkom veče ili Subotom poslije podne, čovječanstvo je zauzeto u različitim radnjama. Mnogi uživaju u zabavama ili navikom. Neki troše vrijeme sa familijom i drugovima. Drugi postižu beskrajni spremanje kućnog uređaja. Niko ne misli o ovom vremenu kao Suboti Vječnog. Pošto, ovo vrijeme pripada njima. Peta veče je njihovo vrijeme. Subota je njihov dan.

Među beskrajnim zaposlenim aktivnostima Subotom je RAD—namjera "života". Za mnoga zanimanja, Subota je probitačan dan sedmice. To je vrijeme kada potrošači imaju para da potroše i zanimanja imaju robu za njih da kupuju. Žalosno, mnogi od Božijeg naroda mogu se računati među ovim trošačima.

Razlog onih koji vjeruju da je sve u redu ići u restoran Subotom pošto taj rad ne predpostavlja o kome se Bog brine o osobi koji prodaje stvari i kupuje, niti onaj koje kupi. Da li ovo stvarno ima smisla? Ipak, ima li tu bilo kakv najmanji primjer u zapisima koje najskrajnje sugerira takav rad koji je prihvaćen od Boga? Još jednom, odgovor je NE!

Kad je Nemaja raspravljao sa starješinama Jude sa upletanjem u trgovinu-bilo kao snabdjevač ili upotrebljivač-on nije ograničio svoje riječi. Njegovo upozorenje bilo je jasno i direktno da se ne mogu drukčije iskriviti zapisi. Nemija je bio ljut povodom njegovog oprečnog stava u zanimanju Subotom da je on u stvari zapretio da će upotrebiti silu protiv onih koji ne poslušaju njegovu riječ (Nemija 13:15-21).

Tumačenje pošto su restorani otvoreni svakako stoga je dozvoljeno u Božijim očima da se neko uklopi u njihovu službu jednostavno nije istina. Ta rasprava je pokrenuta sa željom da se opravda ponašanje koje se nigdje ne može naći u zapisima. Ne samo da Biblija govori osoblju restorana da prestanu sa radom, već ona zapovjeda Održateljima Subote da se suzdržavaju u pomaganju tih radnika.

Naknadno, sugerirati da održitelji Subote nemaju nikakve odgovornosti za osoblje restorana koji rade na taj dan nije podpuno istina. Jedan od istaknutih familiskih restorana u USA izjavljuje da na tu tipičnu Subotu, jedna od njihovih radnja poslužuje oko 600 ugostitelja. Kad je upitan što bi bilo sa restoranom kad bi samo došlo 300 mušterija posjetivši njihove radnje, predstavnik je izjavio: "Mi bi smanjili našu radnu snagu pošto potražnja ne bi bila tako velika". Predstavnik je opet upitan što bi se dogodilo ako niko ne bi posjetio restoran Subotom. On je odgovorio "Odgovor na to pitanje je očevidno. Mi bi zatvorili restorane na taj dan".

S ovim na umu, ako bi samo šest održitelja Subote često posjećivali restorane Subotom, njihov uspon odgovornosti za otvaranje restorana je jedan procenat. U drugoj riječi, oni koji ističu da doržavaju Subotu su jedan procenat odgovorni za tog restorana odluku da prestupi tu zapovjest.

Ovo nije sugestija da oni koji rade u restoranu bi postali Subotari ako bi restorani bili zatvoreni Subotom. Što to kaže je da osobe u tom restoranu koji krše Subotu su prisiljeni da tako rade zbog mnogih razloga. Kad se uzme njihov određeni rad u restoranu, jedan procenat od tih razloga bio bi direktno poveza sa Božim vlastitim narodom.

Istina je da odluka raditi Subotom leži lično u rukama vlasnika restorana. To je isto istina da odlukom održavati taj rad leži lično u rukama onih koji kupuju njihovu robu i uslugu. S ovim na umu, upitajte sebe jedno pitanje-da li bi Isus ikad prinudio njih da rade taj jedan procenat?

Rasprava 5 **"To Propovjeda Jevandelje"**

Jedna od nikad nepokrenutih rasprava od ljudi koji često posjećaju restorane Subotom sa upletom u ovu naviku, Boži narod može u stvari da propovjeda jevandelje. Misliti ovo da će osoblje restorana vidjeti kako je ljubazan i pošten Boži narod. U dodatku, ako tu ima djece s njima, oni će također vidjeti kako dobro se oni ponašaju. Stoga posjećivanje restorana Subotom je prilika da "vaše se svjetlo svijetli" i pokazati svijetu da tu ima bolji put.

Ako je ova rasprava istinita, zašto svraćati u restoran? Što je sa parkom zabave? Zar oni ne bi bili zahvalni vidjeći Boži narod na Njegovu Subotu? Što je sa narodom koji radi na bućaćkom terenu? Ili Bioskopu? Šta je sa sportskim događajima? Onda Subotom poslije podne bajsbol utakmici bilo bi veliko mjetso da se pokaže vlasnicima i posjetiocima kako se djeca Božija vladaju.

Možda bi bio bolji golf polje. Ovdje bi bilo jako velika ideja da pokažeš kako tvoje svjetlo svijetli. Kada jedan od igrača pred tobom promaši tri stope rupu i počne da psuje Boga, možeš ga opomenuti na treću zapovjest. Ipak, nemoj te zaboraviti da se sagneš ako je potrebno. Žalosno, ima nekih koji pretpostavljaju takvu aktivnost da je pravilna Subotom za ovaj isti razlog. To propovjeda jevanđelje.

Zamisao da ručak Subotom u restoranu je božanstvena aktivnost pošto to dava mogućnost Njegovom narodu da budu svjedoci svijetu bili bi ljudi kad ne bi bili ozbiljni. U stvarnosti, ovakva rasprava sramoti Božiju riječ isto kao isto carstvo koje Njegova Subota opisuje.

Jevanđelje Prkosa

Svakako, zapisi spotiču Božiji narod da njihovo svjetlo svijetli (Matej 5:16). Također, to je istina da je crkve dužnost da propovjeda jevanđelje kao svjedočanstvo (Matej 24:14). Šta sa odlaskom u restoran Subotom govori o ovim dvema jako važnim zapisnim direktivama? U stvari, ova aktivnos govori mnogo, ali ni jedno dobro. Oni koji idu u restoran Subotom ne slave Božije riječi-oni im u stvari prkose. Što ovakvo ponašanje u stvari govori: "Ne uzimajte Bibliju ili Boga ozbiljno". To govori, "naša djeca slušaju nas, ali mi ne slušamo našeg Oca u Raju kad se dođe do Njegovih naredbi povodom Subote". To kaže, "Mi vjerujemo u Božije milenisko carstvo; mi ne vrerujemo u opis tog carstva momentalno". U suštini, ovo prosto djelo zvuči pred Bogom neba istu izjavu koju je svaka lažna vjera izricalo kroz vjekove: "Ja imam vlast da odlučujem kako ću ja služiti Bogu koji me je stvorio".

Onima koji vjeruju da mogu izabrati po želji što mogu a što ne mogu raditi Subotom, razmislite koliko puta čovjek je pokušao da služi Tvorecu po svojim vlastitim uslovima misleći da je to Božija dozvola. Odgovor je nula. Čovjek je utrošio svoju cijelu historiju u takvom ponašanju i Bog je to stalno odbacivao.

Razmotrite nekoliko primjera: Adam i Eva su pokušali da odluče sami od sebe kako će oni služiti Bogu. Kako su bili uspješni? Šta je bilo sa onima u kuli Babelu? Kako ih se historija sjeća? Čak i kralj Solomon podlegao je idolstvu kada je on dozvolio Bezbožničkim ženama da postavljaju hramove njihovim bogovima u Izrailju. Zapisi govore da ovo djelo nije bilo po volji Vječnog.

U Novom Zavjetu crkvi, mnogi su pokušali da uspostave vjeru po njihovoj volji i bili su ukoreni za to. Apostol Petar govorio je o učiteljima, koji su donijeli "prokleti raskol" u crkvu. Također, apostol Jovan upozorava Božiji narod o lažnim prorocima, koji donosi svaki svoju ideju kako treba služiti Kralju Svemita (1. Jovanova 4:1). Takav pristup nije radio za njih i neće raditi isto danas. Bogu se služi po Njegovim uslovima.

Usprkos ovoj istini, hiljade Božijeg naroda ubjedeni su da izraze svoje svjetlo u restoranima Subotom da mogu okrenuti nešto što je loše u nešto što je sveto. Ovakva greška je učinjena od nebrojnih hiljada koji su tražili da dokažu svoje ponašanje i raspravu da njihova nepolsušnost nekako ima Božiji blagoslov.

Opravdanost, Nije Vjera

Postoji nebrojene priče opisujući kako Božiji narod može obmanuti sebe da vjeruju da njihovo ponašanje nekako ima blagoslov pravog Kralja Svemira, usprkos činjenici da to ide suprotno zapisima. Sledeća priča je istinita i razjašnjava kako mnogi mogu okrenuti ponašanje u nešto što je on ubjeđen u stvari da izgleda božanstveno.

"Božanstveni" Trener

Nekoliko godina u nazad, kršteni član Božije crkve napustio je vjeru da juri karijeru kao učitelj gimnazije. U didatku, k učitelju, ovaj maldić postao je mnogo sposoban košarkaški trener. Njegov tim dobio je pravenstvo i mnogi od njegovih igrača otišli su da igraju za mnoge čuvene univerzitetu u zemlji. Kad je upitan zašto on treba da trenira Subotom, ovaj "vjerenik" razjasnio je da ono što on radi u stvari je u smislu "propovjedanje jevandjelja" zato što on uči igrače o poštenoj igri i sportskom drugarstvu. On je tumačio da on stvara karakter u mladićima i pozitivno modeliranje njihov život. Onda je on upitao, "Kako Bog ne bi bio zadovoljan s tim?"

Ova priča je tipični primjer kako mnogi mogu opravdati bilo šta da rade. Treneru je poznat Boži zakon povodom Subote. Žalosno, on misli da on može odlučiti sam od sebe kako će on služiti Bogu koji ga je stvorio.

Pravo Jevandjelje

Oni koji su produžili sa raspravom "To Propovjeda Jevandjelje", upitajte sami sebe ovo pitanje: Što je veći svjedok ovom svijetu: vaše prisustvo u restoranu Subotom ili vaša odsutnost?

Dok razmišljate o ovom pitanju, razmotrite što leži pred onima koji rade u restoranu Subotom. Doći će dan kada će oni znati o Bogu i Njegovom Carstvu. U to vrijeme, oni će razumjeti Božiju namjeru za Subotu i oni, će, poštivati ovu veliku zapovjest.

Kada se Božije carstvo uspostavi na zemlji, njeno stanovništvo će razumjeti zašto Božiji narod danas radi neke stvari i odustaje od drugih da radi uključujući kupovinu robe i posluge Njegovom Subotom. Oni će znati da sa uzdržavanjem kupovanja i prodaje Subotom, Boži narod ne samo da služi Velikom Tvorcju, već oni također izražavaju iskrenu nadu za cijelo čovječanstvo. Nadu kad će cijelo čovječanstvo ući u Božiji odmor Subote. Ovo je istinsko svjedočanstvo koje Božiji narod treba objaviti. To je jedno koje će biti potvrđeno sa pravom Božijom upravom kad se Njegovo carstvo uspostavi. Jevandjelje NIJE objavljeno sa vašim prisustvom u restoranu Subotom. U stvari ono je objavljeno vašim odsustvom.

Onima koji vjeruju da Bog odobrava dobro-namjeru održitelja Subote da objeduje u restoranu na Njegov sveti dan i da njihovo svijetlo svijetli, zamisli te koliko je naroda dolje kroz vjekove iskreno vjerovalo da Bog odobrava njihov način vjerovanja. Tu možete odpočeti sa 19 ljudi na četiri putniča mlazna aviona Septembra 11, 2001. Oni su mislili da rade Božiji rad također.

Rasprava 6 "Umjerenost i Ravnoteža"

Jedan od mnogo običnih rasprava istaknutih od naroda u Božijoj crkvi danas je i ako neko ne bi trebao imati naviku ići u restoran Subotom, to ne bi bilo pogrešno da se to uradi po potrebi. Drugom riječi, to bi bilo urađeno umjerenost.

Budite sigurni da Biblija ne ohrabruje umjerenost. Ovaj kvalitet je vrlina i odsjev discipline i vlast nad samim sobom koji je važan sastavni dio Hrišćanskog puta. Ipak, da li Biblija bilo gdje sugestira da Bog odobrava umjerenost kad se dođe do prestupa Njegova zakona? U drugoj riječi, moţeteli zamisliti da se neko prepire da je preljuba pravilna ako se radi umjerenost? Krađa je prihvatljiva ako je urađena u ravnoteţi.

Kad se dođe do grijeha, Bog zabranjuje umjerenost. On to mrzi.

Opisati taj stav, kako bi Bog reagovao kad bi Njegov narod išao u zabavni park svakog šestog mjeseca Subotom? Ili igrali golf svake šeste sedmice na Njegov dan? Što bi bila sa farbanjem sobe Subotom? Ili raditi na autu svake 10 hiljada kilometara Subotom? To je bez sumnje da bi i jedan pravi održitelj Subote prihvatio ove aktivnosti, bez razlike kako regularno su one urađene, ništa manje nego čisti prestup četvrtke zapovjesti. Oni koji misle drukčije varaju sami sebe.

Boţiji zakon povodom Njegove Subote postavlja mnoge odredbe za njeno održavanje. Ali također ističe i zabranu. Ovo nije učinjeno zato što je Bog tiranin na nebu, već zbog toga što je On tvorac Subote i njene velike svrhe. Kad je Bog naredio djeci Izrailja da poštuju Subotu, On je naveo da rezultat njihove poslušnosti da će oni znati ko je On (2. Mojsijeva 31:12-17). Ovo također bi poštovalo četvrtu zapovjest na najvećem nivou. Što moţe biti vaţnije nego znati Veličanstvenog Boga i Njegov plan?

Naročit Nalog

Biblija je ispunjena s mnogo posebnim upustvima kako se treba Boţija Subota održavati. S dodatkom, zapisi snabdjevaju mnoge primjere kako su veliki junaci vjere poštovali ovu zapovjest. Upadljivo je da nedostaje iz ovih upustva i primjera bilo kakva prodaja i kupovina, čak i moderno Subotom. Jednostavno to tu ne postoji.

Suprotno, Boţije riječi ne govori da prodaja i kupovina Subotom je jedan od glavnih razloga da su narod Izrailja i Jude odvedeni u ropstvo 2500 godina unazad. Ovo je bio point koji je Nemija pokušao da dokaţe uglednim Jevrejima na njihovu nepaţnju prestupajući ovaj dan (Nemija 13:15-21).

Umjerenost ili Nagoda

Dokazivanje "Umjerenosti i Ravnoteţe" unapređeno od učesnika koji objeduju Subotom imaju izgled zrelosti i pameti. Poslije svega, ravnoteţa je suprotnost ostatku. Kako tako nešto bi moglo biti pogrešno? Ipak, kad se dođe do posjete restoranima Subotom ova rasprava nije o umjerenosti. To je jednostavno pokušaj suprostavljanje Boţijem zakonu.

U stvarnosti to je da Božiji zakon zabranjuje umjerenost na mnogim mjestima. Razmotrite samo nekoliko: Boži zakon ne dozvoljava laž umjereno, krađu umjereno, biti pohlepljiv moderno, ubijati moderno, psovati moderno ili praviti kipove umjereno. Takva ravnoteža je gadna Bogu. Kad se dođe do Subote, Božiji zakon zabranjuje rad umjereno, raditi ono što je tebi milo u umjerenosti i goniti druge da rade umjesto vas u umjerenosti. Zakon također zabranjuje kupovinu u umjerenosti ista kao i prodaju u umjerenosti.

Određene Aktivnosti Subotom

Ipak Božiji zakon ocrta neke zabrane povodom Subote, to također ocrta mnoge aktivnosti koje unapređuju poštovanje ove velike zapovjesti. U stvarnosti, zapovjest koja zapovjeda poštovanje Božije Subote je među mnogim najpotvrđenijim u Deset Zapovjesti. Ovdje je nekoliko od njih da se Vi možete porazgovarati s njima na taj dan: Odmori ti se od vašeg rada. Druži se sa Božim narodom. Proučavajte Njegove riječi. Molite se Njemu. Odustanite od brige. Razmišljajte o Njegovom putu. Pjevaj pohvalnice Njemu. Budite obnovljeni od Njegovih sluga. Očekujte Njegovo Carstvo. Slavite Božiji put sa familijom. Učite vašu djecu. Raduje se velikoj nadi koju ti je On dao. Služi Božijem narodu. Pomogni te slabe. Ohrabrujte jake. Prihvatite samce. I pored svega ovoga, Božije riječi govore Njegovom narodu da budu Veseli tog dana koji više: "Božija nada za cijelo čovječanstvo bi će postignuta".

Veliki Blagoslov

Subota opisuje Božije veliko milenisko carstvo. To je dan ispunjen nade i bogat u značaju. Božiji narod ne smije da vidi ništa manje. Subota je da koji daje pogled u carstvo koje će biti bez patnje. To carstvo će biti vrijeme velikog mira, velikog napretka, velikog zdravlja, i velike nade.

To će biti vrijeme kad neznanje i praznovjerstvo će biti zamjenjeno sa znanjem voljenog Boga i Oca. Poštivajući Subotu koja označava to carstvo nije ništa manje nego veličanstvena privilegija i blagoslov. To treba da ispuni sav Božiji narod sa osjećajem svrhe i nade i najviše od svega, Zahvalnost.

Kralj David napisao je psalm posvećenu Suboti (Psalm 92). Ona je ispunjena sa mnogo nadahnutim riječima koje su ika zapisane u zapisima. Dan će doći kada će te riječi biti ispunjene. Za sad, Boži narod može da prestavlja to veliko carstvo svake sedmice. I to raditi, njima nije potrebno ići u zabavni park, umjereno u kino, ili ponekad jesti u restoranu. Takav stav ne osvjetljuje to carstvo ni u najmanjem smislu, čak ako je i urađeno u "umjerenosti i nagodbi".

Rasprava 7 "Vo u Jami"

Jedan od najboljih rasprava za odlazak u restoran Subotom je zasnovan na principu "vo u jami". Ova rasprava je izvučena s vjerovanjem da situacija izvan kontrole može učiniti održitelja Subote da kupi ručak Subotom. Stoga, pošto velika potreba može da se pojavi iz vremena u vrijeme i one uzimaju različite oblike, to je na savjest "vjerjenika" da odluči da li će to biti pravilno da ode u restoran Subotom.

Ovo je jako interesantna rasprava prvobitno pošto to jako malo ima bilo šta sa volom i više sa *Najboljim Rebrrom* ili *Piletovim Taragonom*. U drugoj riječi, kao glavno pravilo, branioci ove rasprave upotrebljuju da bi opravdali prodaju i kupovinu Subotom, kao protivljenje istrage kako Bog stvarno hoće Njegov narod da rukuje sa svojim stvarnim hitnim potrebama. Ovo je urađeno jasnim kad advokati ove rasprave počnu da označavaju što znači "vo u jami". Za mnoge, sve se podudara sa tom kriterijom. Razmotrite neke razloge u stvari unapredene od vođa Bežije crkve kao "vo u jami".

"Nova familja posjeti službu po prvi put i mi želimo biti ljubazni. Stoga mi ih odvedemo u restoran". "Velika grupa hoće da razgovara o sadržaju službe i njihova djeca ogladne". "Namjeravamo da posjetimo crkvenu aktivnost te večeri, ali ne želimo da putujemo nekoliko kilometara kući da jedemo prije zalaska sunca". Ja sam ledičan. Ja stalno objeđujem vani. Kad bi imao ženu, ostao bi kod kuće". "Zakasnilo smo na službu, mi smo stvarno bili gladni. Stoga smo otišli na brzu hranu restorana da bi nabrzinu nešto pojeli". "Bili smo tako zauzeti jučer, nismo mogli otići u prodaonicu".

Ovo su samo nekoliko od tuceta "razloga" koji su Boži narod unapredili kao dozvoljenu potrebu pravdajući odlazak u restoran Subotom-u drugoj riječi, kao "vo u jami" ali stvarno pitanje koje se treba osloviti je: Gdje je vo a gdje je jama?

Vo u Jami

Jevandjelje Luke označilo je da je jedne Subote, Isus bio na ručku kod jednog uglednog Fariseja. Također tu je bio jedan čovjek bolestan od "debela bolest" nenormalna i bolna nakupljena voda u tkivu tijela. Neki su vjerovali da je ovaj čovjek stavljen pred Isusa kao pokušaj da vide hoće li On njega izliječiti u Subotu.

Isus je iskoristio ovu situaciju da bi ih naučio korisnom lekcijom o milosti. On je upitao ove vjerske vođe da li je to grijeh da se neko izliječi Subotom. Kad nisu Njemu odgovorili, Isus je izlječio bolesnog čovjeka. Fariseji su očekivali reakciju od ovih "pious" ljudi, Isus je postavi pitanje: "Koji od vas ne bi svojega magarca ili vola da mu padne u bunar odmah izvadio u dan Subote"? (Luka 14:5).

Isusovo pitanje učutalo je ove ljude pošto ne samo što je to poznato njihovom razumjevanju zapisa, već također rabinskom zakonu koje daje takav stav za hitnu pomoć. Upotrebljavajući zakon, Isus je prosjekao kroz sve moguće rasprave koje su ovu ljudi spremali. Njegove riječi i djela govorile su mnogo više. Srvar koju je On uradio da ponekad život ne ide odnoseći se na planiranje. Tu može biti neočekivani zaokret. U kratko: vo meže da padne u bunar.

Stav koji je Isus zauzeo pokazuje da tamo gdje postoji opasnost životu ili imanju, Bog razumije i čak očekuje Njegovu djecu da zauzmu potrebnu mjeru da izprave slučajnost, čak i ako se dogodi na Božiju Subotu. U drugoj riječi, spasi vola.

Ovaj princip može se upotrebiti i na druge situacije u životu. To more biti ako se auto pokvari ili se povreda dogodi. To nisu isplanirani događaji. To su nepredviđeni događaji Stvarnost je da naš život može biti uznemiren sa događajima koji su jednostavno izvan naše kontrole.

Ipak, tu je princip koji se mora poštovati. Vo u jami je izuzetak, ne pravila. U drugoj riječi, baš što Vi morate da promjenete praznu gumu Subotom to ne

znači da Vi morate postaviti auto u popravni servis koji je otvoren sedam dana sedmicom.

Stvarna Prijeka Nužda

Postoji vrijeme kad kupovina ponekad Subotom može biti određena zasnovana na principu "vola u jami". Za primjer: Vi pođete u šetnju Subotom i vidili ste starijeg gospodina gdje je pao pored nogostupa. Kad ste prišli da mu pomognete, on vam je saopštio da je šećerašni bolesnik i da mu je potrebna Koka-Kola i zamolio vas da mu je kupite. Preko puta je prodaonica i vi imate pet dolara u džepu. Ovo je vo u jami. Ovaj stav nije stav kupovanja Subotom. To je liječenje Subotom. Ovo biti slučajem, tu ima vrijeme po potrebi da se kupi hrana Subotom. Ali to mora biti u slučaju prijekne potrebe kad je slučaj možda katastrofalan.

U dodatku, to je važno da znate "vo u jami" nije. Neozbiljno planiranje nije vo u jami. Razbacano po kući koja nije spremljena za društvo može biti stidljiva, ali nije vo u jami. Telefonirati poznanika koga nisi vidi dugo vremena nije vo u jami. Vo u jami je nešto sažaljivo, a ne nešto za očekivanje ili slavljenje. To nije pokrenuto osjećajem zgodnosti, već osjećajem potrebe. Kad je Isus dao pouku vola u jami to je bio stav liječenja, ne objedovanja. Princip je tu biti siguran, a nije da se bude rukovodljiv. Tako raditi bila bi velika greška.

Na personalnoj liniji, bio sam dio Božije crkve 35 godina i žalosno ulazio sam u restorane Subotom stotine puta. Ni jednom od svih ovih objedujućih posjeta nije bila ni približna volu u jami. Pored toga, nikad nisam čuo člana Božije crkve u stvari opisujući dolazak u restoran Subotom kao odgovor prijekoj potrebi. Moje shvatanje da istao kao i ja, mnogi su se upleli u ovaj običaj jednostavno pošto nisu znali bolje.

Oni koji upotrebljavaju "vo u jami" trebaju se upitati "Je li to stvarno prijeka nužda?" Ili je to jednostavno moguće da Vi koristite za svoju vlastitu korist milost i sažaljenje pravog Spasitelja koji je dao mogućnost za rukovanje stvarnom tragedijom koja se može dogoditi na Božiju svetu Subotu?

Poslednje Mišljenje

Subota je dan s velikim značajem. Ona je stvorena od Boga sa dokazom da On ima veliki plan za čovječanstvo. Taj plan označava veliku mudrost i jednu beskrajnu ljubav za Njegovu djecu. Bog je stvorio Subotu tako da Njegova djeca mogu ga znati i da imaju nadu Njegova Carstva. Subota označava to carstvo. I oni koji je poštuju poštuju što ona označava.

Kad je Bog dao zapovjest da se sjeća sedmi dan i drži svet, On jednostavno nije govorio djeci Izrailja da budi oprezni kad taj dan dođe. To nije jednostavno spoznanje opitnog znanja. Subota je opit vjere. Opit da vidi da li će Njegov narod dati vjernost Njemu i Njegovom carstvu poštujući Božiju Subotu učinjeno je s djelom da je carstvo svake sedmice.

Da li je važno koji dan održavamo kao Subotu? JEST! Pošto Veličanstveni Bog kaže da jeste. Da li je važno kako se taj dan održava? JEST! Pošto Veličanstveni Bog kaže da jeste. Da li čovjek ima vlast da odredi sam po sebi kako će on poštovati dan koji je Bog posvetio? Razmislite o tim pitanjima mnogo ozbiljno kad drugi put uzmete jelovnik u ruku Subotom.

KRAJ

